

1 KRONIEKE

450-430 B.C.

Ou Testament

Reeks 2

GESKIEDENIS

Boek 13

Die Ou Testament	Die Nuwe Testament
<p>Reeks 1. Wet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 1: Genesis • Boek 2: Eksodus • Boek 3: Levitikus • Boek 4: Numeri • Boek 5: Deuteronomium <p>Reeks 2. Geskiedenis</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 6: Josua • Boek 7: Rigters • Boek 8: Rut • Boek 9: 1 Samuel • Boek 10: 2 Samuel • Boek 11: 1 Konings • Boek 12: 2 Konings • Boek 13: 1 Kronieke • Boek 14: 2 Kronieke • Boek 15: Esra • Boek 16: Nehemia • Boek 17: Ester <p>Reeks 3. Wysheid en Poësie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 18: Job • Boek 19: Psalms • Boek 20: Spreuke • Boek 21: Prediker • Boek 22: Hooglied <p>Reeks 4. Groot Profete</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 23: Jesaja • Boek 24: Jeremia • Boek 25: Klaagliedere • Boek 26: Esegïel • Boek 27: Daniël <p>Reeks 5. Klein Profete</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 28: Hosea • Boek 29: Joël • Boek 30: Amos • Boek 31: Obadja • Boek 32: Jona • Boek 33: Miga • Boek 34: Nahum • Boek 35: Habakuk • Boek 36: Sefanja • Boek 37: Haggai • Boek 38: Sagaria • Boek 39: Maleagi 	<p>Reeks 6. Evangelies</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 40: Mattheus • Boek 41: Markus • Boek 42: Lukas • Boek 43 Johannes <p>Reeks 7. Geskiedenis</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 44: Handeling <p>Reeks 8. Briewe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 45: Romeine • Boek 46: 1 Korintiërs • Boek 47: 2 Korintiërs • Boek 48: Galasiërs • Boek 49: Efesiërs • Boek 50: Filippense • Boek 51: Kolossense • Boek 52: 1 Tessalonisense • Boek 53: 2 Tessalonisense • Boek 54: 1 Timoteus • Boek 55: 2 Timoteus • Boek 56: Titus • Boek 57: Filemon • Boek 58: Hebreërs • Boek 59: Jakobus • Boek 60: 1 Petrus • Boek 61: 2 Petrus • Boek 62: 1 Johannes • Boek 63: 2 Johannes • Boek 64: 3 Johannes • Boek 65: Judas <p>Reeks 9. Apokalips</p> <ul style="list-style-type: none"> • Boek 66: Openbaring

DIE EERSTE BOEK VAN DIE

KRONIEKE

ADAM, Set, Enos, Kenan, Mahalálel, Jered, Henog, Metúsalag, Lameg, Noag, Sem, Gam en Jafet. Die seuns van Jafet was: Gomer en Magog en Madai en Jawan en Tubal en Meseg en Tiras. En die seuns van Gomer was: Áskenas en Rifat en Togárma. En die seuns van Jawan was: Elísa en Tarsísa, die Kittiérs en Rodaniete. Die seuns van Gam was: Kus en Misráim, Put en Kanaän. En die seuns van Kus was: Seba en Hawíla en Sabta en Raéma en Sábtega; en die seuns van Raéma was: Skeba en Dedan. En Kus was die vader van Nimrod; hý het begin om 'n gewelddenaar op die aarde te wees. En Misráim was die vader van die Ludiete en Anamiete en Lehabiete en die Naftuhiete, en die Patrusiete en Kasluhiete—waaruit die Filistyne voortgekom het—en die Kaftoriete. En Kanaän was die vader van Sidon, sy eersgeborene, en Het en die Jebusiete en Amoriete en Girgasiete, en die Hewiete en Arkiete en Siniete, en die Arwadiete en Semariete en Hamatiete. Die seuns van Sem was: Elam en Assur en Arpágsad en Lud en Aram en Us en Hul en Geter en Meseg. En Arpágsad was die vader van Selag, en Selag van Heber. En vir Heber is twee seuns gebore; die naam van die een was Peleg, want in sy dae het die aardbewoners verdeeld geraak; en sy broer se naam was Joktan. En Joktan was die vader van Almódad en Selef en Hasarmáwet en Jerag, en Hadóram en Usal en Dikla, en Ebal en Abímael en Skeba, en Ofir en Hawíla en Jobab. Hulle almal was seuns van Joktan.

SEM, Arpágsad, Selag, Heber, Peleg, Rehu, Serug, Nahor, Tera, Abram; dit is Abraham. Die seuns van Abraham was Isak en Ismael. Dit is hulle geslagsregister: die eersgeborene van Ismael was Nébjot, en Kedar en Ádbeël en Mibsam, Misma en Duma, Massa, Hadad en Tema, Jetur, Nafis en Kedma; hulle was die seuns van Ismael. En die seuns van Ketúra, die byvrou van Abraham. Sy het ge-baar: Simran en Joksan en Medan en Míidian en Jisbak en Suag. En die seuns van Joksan was Skeba en Dedan. En die seuns van Míidian was: Efa en Efer en Henog en Abída en Éldaä. Hulle almal was seuns van Ketúra. En Abraham was die vader van Isak. Die seuns van Isak was Esau en Israel; die seuns van Esau: Élifas, Réhuel en Jehus en Jáelam en Korag. Die seuns van Élifas was: Teman en Omar, Sefi en Gáetam, Kenas en Timna en Ámalek. Die seuns van Réhuel was: Náhat, Serag, Samma en Missa. En die seuns van Seir

was: Lotan en Sobal en Síbeon en Ana en Dison en Eser en Disan. En die seuns van Lotan was Hori en Homam; en die suster van Lotan was Timna. Die seuns van Sobal was: Aljan en Manáhat en Ebal, Sefi en Onam; en die seuns van Síbeon was Aja en Ana. Die seuns van Ana was: Dison; en die seuns van Dison was: Hamran en Esban en Jitran en Keran. Die seuns van Eser was: Bilhan en Sáäwan en Jáäkan. Die seuns van Disan was Us en Aran. En dit is die konings wat in die land Edom geregeer het voordat daar 'n koning oor die kinders van Israel geregeer het: Bela, die seun van Beor; en die naam van sy stad was Dinhába; en Bela het gesterwe, en in sy plek het geregeer Jobab, die seun van Serag, uit Bosra. En Jobab het gesterwe, en Husam, uit die land van die Temaniete, het in sy plek geregeer. En Husam het gesterwe, en Hadad, die seun van Bedad, wat die Midianiete in die veld van Moab verslaan het, het in sy plek geregeer; en die naam van sy stad was Awit. En Hadad het gesterwe, en Samla uit Másreka het in sy plek geregeer. En Samla het gesterwe, en Saul uit Réhobot, aan die rivier, het in sy plek geregeer. En Saul het gesterwe, en Baäl-Hánan, die seun van Akbor, het in sy plek geregeer. Nadat Baäl-Hánan gesterf het, het Hadad in sy plek geregeer; en die naam van sy stad was Pahi; en die naam van sy vrou was Mehetábeël, die dogter van Matred, die dogter van Mésahab. Toe Hadad gesterf het, was die vorste van Edom: die vors Timna, die vors Alja, die vors Jetet, die vors Oholibáma, die vors Ela, die vors Pinon, die vors Kenas, die vors Teman, die vors Mibsar, die vors Mágdiël, die vors Iram; dit was die vorste van Edom.

DIT is die seuns van Israel: Ruben, Símeon, Levi en Juda, Íssaskar en Sébulon, Dan, Josef en Benjamin, Náftali, Gad en Aser. Die seuns van Juda was: Er en Onan en Sela, drie vir hom gebore uit die dogter van Sua, die Kanaänitiese vrou; en Er, die eersgeborene van Juda, het die Here mishraag, daarom het Hy hom laat sterwe. En Tamar, sy skoondogter, het vir hom Peres en Serag gebaar. Al die seuns van Juda was vyf. Die seuns van Peres was Hesron en Hamul. En die seuns van Serag was: Simri en Etan en Heman en Kalkol en Dara; almal saam vyf. En die seun van Karmi was: Agar, wat Israel in die ongeluk gestort het deurdat hy hom vergryp het aan die bangoed. En die seun van Etan was Asárja. En die seuns van Hesron wat vir hom gebore is, was Jerágmeël en Ram en Kelúbai. En Ram was die vader van Ammínadab, en Ammínadab van Nagson, die vors van die kinders van Juda. En Nagson was die vader van Salma, en Salma van Boas; en Boas van Obed, en Obed van Ísai; en Ísai was die vader van Elíab, sy eersgeborene, en van Abinádab, die tweede, en Símea, die derde; van

Netáneël, die vierde, van Ráddai, die vyfde, van Osem, die sesde, van Dawid, die sewende. En hulle susters was Serúja en Abígail. En die seuns van Serúja was: Abísai en Joab en Ásahel, drie. En Abígail het Amása gebaar; en die vader van Amása was Jeter, die Ismaeliet. En Kaleb, die seun van Hesron, het by sy vrou Asúba Jeríot verwek. En dit is haar seuns: Jeser en Sobab en Ardon. Toe Asúba gesterf het, het Kaleb vir hom Efrat geneem, en sy het vir hom Hur gebaar. En Hur was die vader van Uri; en Uri van Besáleël. Daarna het Hesron gegaan na die dogter van Magir, die vader van Gílead; en hy het haar geneem toe hy sestig jaar oud was; en sy het vir hom Segub gebaar. En Segub was die vader van Jaír, en hy het drie-en-twintig stede in die land Gílead gehad. En Gésur en Aram het die Jaírsdorpe van hulle afgeneem, en Kenat met sy onderhorige plekke, sestig stede; hulle almal was seuns van Magir, die vader van Gílead. En ná die dood van Hesron in Kaleb-Éfrata het Abía, die vrou van Hesron, vir hom ook Asgur, die vader van Tekóa, gebaar. En die seuns van Jerágmeël, die eersgeborene van Hesron, was: die eersgeborene Ram; verder Buna en Oren en Osem uit Ahía. Jerágmeël het nog ’n ander vrou gehad met die naam van Atára; sy was die moeder van Onam. En die seuns van Ram, die eersgeborene van Jerágmeël, was Maäs en Jamin en Eker. En die seuns van Onam was Sámmai en Jada; en die seuns van Sámmai: Nadab en Abísur. En die naam van die vrou van Abísur was Abíhail; en sy het vir hom Agban en Molid gebaar.

En die seuns van Nadab was Seled en Appáim; en Seled het gesterwe sonder kinders. En die seuns van Appáim was Jísei; en die seuns van Jísei was Sesan; en die seuns van Sesan, Áglai. En die seuns van Jada, die broer van Sámmai, was Jeter en Jónatan; en Jeter het gesterwe sonder kinders. En die seuns van Jónatan was Pelet en Sasa. Dit was die seuns van Jerágmeël. En Sesan het nie seuns gehad nie, net dogters; en Sesan het ’n Egiptiese dienaar gehad met die naam van Jarha; en Sesan het sy dogter aan sy dienaar Jarha as vrou gegee; en sy het vir hom Áttai gebaar. En Áttai was die vader van Natan, en Natan van Sabad; en Sabad van Eflal, en Eflal van Obed; en Obed van Jehu, en Jehu van Asárja; en Asárja van Heles, en Heles van Eleása; en Eleása van Sísemai, en Sísemai van Sallum; en Sallum van Jekámja, en Jekámja van Elisáma. En die seuns van Kaleb, die broer van Jerágmeël, was Mesa, sy eersgeborene—hy was die vader van Sif—en die seuns van Marésa, die vader van Hebron. En die seuns van Hebron was: Korag en Tappúag en Rekem en Sema. En Sema was die vader van Raham, die vader van Jórkeam; en Rekem van Sámmai. En die seun van

Sámmai was Máon; en Máon was die vader van Bet-Sur. En Efa, die byvrou van Kaleb, het Haran en Mosa en Gases gebaar; en Haran was die vader van Gases. En die seuns van Jóhdai was: Regem en Jotam en Gesan en Pelet en Efa en Saäf. Die byvrou van Kaleb, Máäga, het Seber en Tírhana gebaar; en sy het Saäf gebaar, die vader van Madmáanna, Sewa, die vader van Magbéna en die vader van Gíbea; en die dogter van Kaleb was Agsa. Dit was die seuns van Kaleb. Die seuns van Hur, die eersgeborene van Éfrata, was Sobal, die vader van Kirjat-Jeárim, Salma, die vader van Betlehem, Haref, die vader van Bet-Gader. En die seuns van Sobal, die vader van Kirjat-Jeárim, was Hároë en die helfte van Menúgöt. En die geslagte van Kirjat-Jeárim was: die Jitriete en Putiete en Sumatiete en die Misraïete; uit hulle het die Soreatiete en Estaoliete voortgekom. Die seuns van Salma was: Betlehem en die Netofatiete, Atrot-Bet-Joab en die helfte van die Managtiete, die Soreïete. En die geslagte van die skrywers wat in Jabes gewoon het: die Tireatiete, die Simeatiete, die Sugatiete; dit is die Keniete wat van Hammat, die vader van die huis van Regab, afkomstig is.

DIT was die seuns van Dawid wat vir hom in Hebron gebore is: die eersgeborene Amnon, by Ahínoam, uit Jísreël; die tweede Daniël, by Abígail, uit Karmel; die derde Ábsalom, die seun van Máäga, die dogter van Tálmai, die koning van Gesur; die vierde Adónia, die seun van Haggit; die vyfde Sefátja, by Abítal; die sesde Jítream, by sy vrou Eglá. Ses is vir hom in Hebron gebore waar hy sewe jaar en ses maande geregeer het; en drie-en-dertig jaar het hy in Jerusalem geregeer. En die volgende is vir hom in Jerusalem gebore: Símea en Sobab en Natan en Sálomo, vier by Bat-Sua, die dogter van Ámmiël. Verder Jibhar en Elisáma en Elifélet en Noga en Nefeg, en Jáfia en Elisáma en Éljada en Elifélet, nege — almal seuns van Dawid, behalwe die seuns van die byvroue; en Tamar was hulle suster. En die seun van Salomo was Rehábeam; sy seun was Abía; sy seun was Asa; sy seun was Jósafat; sy seun was Joram; sy seun was Ahásia; sy seun was Joas; sy seun was Amásia; sy seun was Asárja; sy seun was Jotam; sy seun was Agas; sy seun was Hiskía; sy seun was Manasse; sy seun was Amon; sy seun was Josía. En die seuns van Josía was: die eersgeborene Jóhanan, die tweede Jójakim, die derde Sedekía, die vierde Sallum. En die seuns van Jójakim was: Jegónja, sy seun, Sedekía, sy seun. En die seuns van Jegónja was Assir; sy seun was Seáltiël; verder Malkíram en Pedája en Senassar, Jekámja, Hósama en Nedábja. En die seuns van Pedája was Serubbábel en Símei; en die seuns van Serubbábel was: Mesúllam en Hanánja; en Sélomit was

hulle suster; en Hásuba en Ohel en Berégja en Hasádja, Jusab-Hesed, vyf. En die seuns van Hanánja was Pelátja, sy seun was Jesaja, sy seun was Refája, sy seun was Arnan, sy seun was Obádja, sy seun was Segánja. En die seuns van Segánja was Semája; en die seuns van Semája was: Hattus en Jígeal en Baríag en Neárja en Safat, ses; en die seuns van Neárja was: Eljoënai en Hiskía en Asríkam, drie; en die seuns van Eljoënai was: Hodáwja en Eljásib en Pelája en Akkub en Jóhanan en Delája en Anáni, sewe.

DIE seuns van Juda was: Peres, Hesron en Karmi en Hur en Sobal. En Reája, die seun van Sobal, was die vader van Jahat, en Jahat van Ahúmai en van Lahad; dit is die geslagte van die Soreatiete; en dit is die seuns van Etam: Jísreël en Jísma en Jidbas; en die naam van hulle suster was Hasselelpóni. En Pnuel was die vader van Gedor, en Eser die vader van Husa. Dit is die seuns van Hur, die eersgeborene van Éfrata, die vader van Betlehem. En Asgur, die vader van Tekóa, het twee vroue gehad: Hélea en Náära; en Náära het vir hom Ahússam en Hefer en die Temeniete en die Ahastariete gebaar. Dit was die seuns van Náära. En die seuns van Hélea was: Seret, Jesóhar en Etnan. En Kōs was die vader van Anub en Hassobéba en van die geslagte van Ahárhel, die seun van Harum. En Jabes was meer geëerd as sy broers; en sy moeder het hom Jabes genoem en gesê: Ek het met smart gebaar. En Jabes het die God van Israel aangeroep en gesê: As U my ryklik seën en my grondgebied vermeerder en u hand met my sal wees en U die onheil afweer, sodat my geen smart tref nie!

En God het laat kom wat hy begeer het. En Kelub, die broer van Suha, was die vader van Mehir; hy is die vader van Eston. En Eston was die vader van Bet-Ráfa en Paséag en Tehinna, die vader van die stad Nahas; dit is die manne van Rega. En die seuns van Kenas was Ótniël en Serája; en die seuns van Ótniël: Hatat en Meonótai. En Meonótai was die vader van Ofra, en Serája van Joab, die vader van die Handwerkersdal, want hulle was ambagsmanne. En die seuns van Kaleb, die seun van Jefúnne, was: Iru, Ela en Naäm, en die seuns van Ela: Kenas. En die seuns van Jehálleleël was: Sif en Sifa, Tíreja en Asáreël. En die seuns van Esra was: Jeter en Mered en Efer en Jalon; en dit is die seuns van Bitja, die dogter van Farao, wat Mered as vrou geneem het; en sy het swanger geword en gebaar: Mirjam en Sámmai en Jisbag, die vader van Estemóa. En sy Joodse vrou het gebaar Jered, die vader van Gedor, en Heber, die vader van Sogo, en Jekútiël, die vader van Sanóag. En die seuns van die vrou van Hodíja, die suster van Naham, die vader van Kehíla, was die Garmiet, en Estemóa, die

Maägatiet. En die seuns van Simon was: Amnon en Rinna, Ben-Hánan en Tilon; en die seuns van Jíseï was Sohet en Ben-Sohet. Die seuns van Sela, die seun van Juda was: Er, die vader van Lega, en Láeda, die vader van Marésa, en die geslagte van die huis van die linnewewers van die huis van Asbéa; verder Jokim en die manne van Koséba en Joas en Saraf—hulle wat oor Moab geheers het— en Jasubi-Léhem; maar die geskiedenis is oud. Hulle was die pottebakkers en die inwoners van Netáim en Gedéra; daar het hulle gebly by die koning in sy diens.

DIE seuns van Símeon was: Némuel en Jamin, Jarib, Serag, Saul; Sallum was sy seun; Mibsam was sy seun; Misma was sy seun. En die seuns van Misma was: Hámmuel, sy seun, Sakkur, sy seun, Símeï, sy seun. En Símeï het sestien seuns en ses dogters gehad; maar sy broers het nie baie seuns gehad nie; en hulle hele geslag het nie so vermeerder soos die seuns van Juda nie. En hulle het gewoon in Berséba en Mólada en Hasar-Súal en in Bilha en Esem en Tolad en in Bétuel en Horma en Siklag en in Bet-Márbabot en Hasar-Susim, en Bet-Bíreï en Saáráim; dit was hulle stede totdat Dawid koning geword het. En hulle dorpe was: Etam en Ajin, Rimmon en Togen en Asan, vyf stede; en al hulle dorpe wat in die omtrek van hierdie stede was, tot by Baäl; dit was hulle woonplekke, en hulle het hul geslagsregister gehad. En Mésobab en Jamleg en Josa, die seun van Amásia, en Joël en Jehu, die seun van Josíbjá, die seun van Serájá, die seun van Ásiël, en Eljoënai en Jaákóba en Jesohája en Asája en Ádiël en Jesímiël en Benájá en Sisa, die seun van Sífeï, die seun van Allon, die seun van Jedájá, die seun van Simri, die seun van Semájá — die wat hier met hulle naam opgegee is, was vorste in hulle geslagte, en hulle families het sterk vermeerder.

En hulle het getrek tot by die ingang na Gedor, tot oostelik van die dal, om weiveld vir hulle kleinvee te soek. En hulle het geil en goeie weiveld gevind, en die land was na alkante toe wyd en stil en rustig, want mense van Gam het daar tevore gewoon; en die wat hier met hulle naam beskrywe is, het in die dae van Hiskía, die koning van Juda, gekom en hulle tente verslaan, en ook die Meüniete wat daar gevind is; en hulle het hul met die banvloek getref tot vandag toe; en hulle het in hulle plek gaan woon; want daar was weiveld vir hulle kleinvee. Ook het van hulle, van die seuns van Símeon, vyfhonderd man getrek na die gebergte Seïr; en Pelátja en Neárja en Refájá en Ússiël, die seuns van Jíseï, was aan hulle hoof. En hulle het die oorblyfsel van die vrygeraaktes van Ámalek verslaan en daar gaan woon tot vandag toe.

EN die seuns van Ruben, die eersgeborene van Israel—want hy was die eersgeborene; maar omdat hy die bed van sy vader ontheilig het, is sy eersgeboortereg aan die seuns van Josef, die seun van Israel, gegee, maar hy moes nie in die geslagsregister volgens die eersgeboortereg aangegee word nie; want Juda was sterk onder sy broers, en uit hom het een ’n vors geword, maar die eersgeboortereg het Josef gehad — die seuns van Ruben, die eersgeborene van Israel, was: Henog en Pallu, Hesron en Karmi. Die seuns van Joël: sy seun Semája, sy seun Gog, sy seun Símeï; sy seun Miga, sy seun Reája, sy seun Baäl, sy seun Beëra, vir wie Tiglat-Piléser, die koning van Assirië, in ballingskap weggevoer het; hy was ’n vors van die Rubeniete. En sy broers volgens elkeen se geslag soos in die geslagsregister opgegee, volgens hulle afstamming, was: Jeï-el, die hoof; verder Sagaría en Bela, die seun van Asas, die seun van Sema, die seun van Joël; hy wat in Ároër en tot by Nebo en Baäl-Méon gewoon het. En teen die ooste het hy gewoon tot by die ingang na die woestyn, van die Eufraatrivier af; want hulle vee het baie geword in die land Gílead. En in die dae van Saul het hulle oorlog gevoer met die Hagareners, en toe dié in hulle hand geval het, het hulle in hulle tente gewoon aan die hele oostekant van Gílead.

EN die seuns van Gad het teenoor hulle in die land Basan gewoon tot by Salka. Joël was die hoof, en Safam die tweede in rang, en Jaénai en Safat, in Basan. En hulle broers volgens hulle families was: Mígael en Mesúllam en Seba en Jórαι en Jáekan en Sia en Eber, sewe. Dit was die seuns van Abígail, die seun van Huri, die seun van Jaróag, die seun van Gílead, die seun van Mígael, die seun van Jesísai, die seun van Jagdo, die seun van Bus. Ahi, die seun van Ábdiël, die seun van Guni, was die hoof van hulle families. En hulle het gewoon in Gílead, in Basan en in sy onderhorige plekke en in al die weivelde van Saron tot waar dit ophou. Hulle almal is in die geslagsregister opgeneem in die dae van Jotam, die koning van Juda, en in die dae van Jeróbeam, die koning van Israel. Van die seuns van Ruben en Gad en die halwe stam van Manasse, naamlik van die helde, manne wat skild en swaard dra en die boog span en ervare is in die oorlog, was daar vier-en-veertigduisend-sewehonderd-en-sestig wat op kommando moes uittrek. En hulle het oorlog gevoer met die Hagareners en Jetur en Nafis en Nodab; en hulle het hulp gekry teen hulle, en die Hagareners is in hulle hand oorgegee, en almal wat met hulle saam was; want hulle het God aangeroep in die oorlog, en Hy het hulle verhoor, omdat hulle op Hom vertrou het. En hulle het hulle vee weggevoer: van hul kamele

vyftigduisend; tweehonderd-en-vyftigduisend stuks kleinvee en tweeduisend esels en honderdduisend mense. Want baie gesneuweldes het daar gelê, omdat die oorlog van God was; en hulle het in hulle plek gewoon tot die ballingskap toe. Nakomelinge van die halwe stam van Manasse. EN die seuns van die halwe stam van Manasse het in die land gewoon van Basan af tot by Baäl-Hermon en Senir en die berg Hermon; hulle was baie. En dit was die hoofde van hulle families, naamlik: Efer en Jíseï en Éliël en Ásriël en Jeremía en Hodáwja en Jagdíël, manne, dapper helde, manne van naam, hoofde van hulle families. Maar hulle het ontrou gehandel teen die God van hulle vaders, en die gode van die volke van die land wat God voor hulle uit verdelg het, agternagehoereer. Daarom het die God van Israel die gees van Pul, die koning van Assirië, naamlik die gees van Tiglat-Piléser, die koning van Assirië, aangewakker, wat hulle, die Rubeniete en die Gadiete en die halwe stam van Manasse, in ballingskap weggevoer en hulle gebring het na Halag en Habor en Hara en die rivier van Gosan tot vandag toe.

DIE seuns van Levi was: Gerson, Kehat en Merári. En die seuns van Kehat was: Amram, Jishar en Hebron en Ússiël. En die seuns van Amram was: Aäron en Moses, en Mirjam; en die seuns van Aäron was: Nadab en Abíhu, Eleásar en Ítamar. En Eleásar was die vader van Pínehas; Pínehas van Abisúa; en Abisúa van Bukki; en Bukki van Ussi; en Ussi van Serágja; en Serágja van Mérajot; en Mérajot van Amárja; en Amárja van Ahítub; en Ahítub van Sadok; en Sadok van Ahímaäs; en Ahímaäs van Asárja; en Asárja van Jóhanan; en Jóhanan van Asárja; dit is hy wat die priesteramp bedien het in die huis wat Salomo in Jerusalem gebou het. En Asárja was die vader van Amárja; en Amárja van Ahítub; en Ahítub van Sadok; en Sadok van Sallum; en Sallum van Hilkía; en Hilkía van Asárja; en Asárja van Serája; en Serája van Jósadak; en Jósadak het saamgegaan toe die Here Juda en Jerusalem deur die hand van Nebukadnésar in ballingskap weggevoer het. Die seuns van Levi was: Gersom, Kehat en Merári. En dit is die name van die seuns van Gersom: Libni en Símeï. En die seuns van Kehat was: Amram en Jishar en Hebron en Ússiël. Die seuns van Merári was Magli en Musi. En dit is die geslagte van die Leviete volgens hulle families: van Gersom—sy seun was Libni, sy seun Jahat, sy seun Simma, sy seun Joag, sy seun Iddo, sy seun Serag, sy seun Jéatrai. Die seuns van Kehat was: sy seun Amminádab, sy seun Korag, sy seun Assir, sy seun Élkana, en sy seun Ébjasaf, en sy seun Assir, sy seun Tahat, sy seun Úriël, sy seun Ússia, en sy seun Saul. En die seuns van Élkana was: Amásai en Áhimot en Élkana; die seuns van

Élkana: sy seun Sófai, en sy seun Nahat, sy seun Elíab, sy seun Jeróham, sy seun Élkana. En die seuns van Samuel: die eersgeborene Joël, en die tweede Abía. Die seuns van Merári was: Magli; sy seun Libni, sy seun Símeï, sy seun Ussa; sy seun Símea, sy seun Haggía, sy seun Asája. En dit is hulle wat Dawid aangestel het vir die leiding van die sang in die huis van die Here vandat die ark 'n rusplek gevind het. En hulle het as sangers gedien voor die tabernakel van die tent van samekoms, totdat Salomo die huis van die Here in Jerusalem gebou het; en hulle het in hul dienswerk gestaan volgens hulle ordening. En dit is hulle wat in diens gestaan het saam met hulle seuns: van die seuns van die Kehatiete: Heman, die sanger, die seun van Joël, die seun van Samuel, die seun van Élkana, die seun van Jeróham, die seun van Éliël, die seun van Toag, die seun van Suf, die seun van Élkana, die seun van Mahat, die seun van Amásai, die seun van Élkana, die seun van Joël, die seun van Asárja, die seun van Sefánja, die seun van Tahat, die seun van Assir, die seun van Ébjasaf, die seun van Korag, die seun van Jishar, die seun van Kehat, die seun van Levi, die seun van Israel. En sy broer was Asaf, wat aan sy regterhand gestaan het; Asaf was die seun van Berégja, die seun van Símea, die seun van Mígael, die seun van Baáséja, die seun van Malkía, die seun van Etni, die seun van Serag, die seun van Adája, die seun van Etan, die seun van Simma, die seun van Símeï, die seun van Jahat, die seun van Gersom, die seun van Levi. En hulle broers, die seuns van Merári, aan die linkerhand, was: Etan, die seun van Kisi, die seun van Abdi, die seun van Mallug, die seun van Hasábja, die seun van Amásia, die seun van Hilkía, die seun van Amsi, die seun van Bani, die seun van Semer, die seun van Magli, die seun van Musi, die seun van Merári, die seun van Levi.

En hulle broers, die Leviete, was bestemd vir al die dienswerk by die tabernakel van die huis van God. Maar Aäron en sy seuns het offerrook laat opgaan op die brandofferaltaar en op die reukofferaltaar, vir al die werk in die Allerheiligste en om versoening te doen vir Israel, net soos Moses, die kneg van God, beveel het. En dit is die seuns van Aäron: Eleásar was sy seun, Pínehas sy seun, Abisúa sy seun; Bukki sy seun, Ussi sy seun, Serágja sy seun, Mérajot sy seun, Amárja sy seun, Ahítub sy seun, Sadok sy seun, Ahímaäs sy seun. En dit was hulle woonplekke volgens hulle laers in hulle grondgebied—aan die seuns van Aäron, aan die geslag van die Kehatiete, want aan hulle was die eerste lot. Aan hulle dan is gegee: Hebron, in die land Juda, met sy weiveld daar rondom; maar die saagrond van die stad en sy dorpe het hulle aan Kaleb, die seun van Jefúnne, gegee. En aan die seuns van Aäron het hulle die vrystad Hebron en

Libna gegee met die weiveld daarvan, en Jattir en Estemóa met die weiveld daarvan, en Hiles met sy weiveld, en Debir met sy weiveld, en Asan met sy weiveld, en Bet-Semes met sy weiveld; en van die stam van Benjamin: Geba met sy weiveld, en Alémet met sy weiveld, en Ánatot met sy weiveld. Al hulle stede in hulle geslagte was dertien stede. En aan die ander seuns van Kehat uit die geslag van die stam, uit die halwe stam, half Manasse, tien stede deur die lot. En aan die seuns van Gersom, volgens hulle geslagte, uit die stam van Íssaskar en uit die stam van Aser en uit die stam van Náftali en uit die stam van Manasse in Basan, dertien stede. Aan die seuns van Merári volgens hulle geslagte uit die stam van Ruben en uit die stam van Gad en uit die stam van Sébulon deur die lot, twaalf stede. En die kinders van Israel het aan die Leviete die stede met hulle weiveld gegee: hulle het deur die lot uit die stam van die seuns van Juda en uit die stam van die seuns van Símeon en uit die stam van die seuns van Benjamin hierdie stede gegee wat hulle met die naam genoem het. En aan die ander uit die geslagte van die seuns van Kehat— die stede van hulle grondgebied was uit die stam van Efraim. En hulle het aan hulle die vrystad Sigem met sy weiveld, op die gebergte van Efraim, en Geser met sy weiveld gegee; en Jókmeam met sy weiveld, en Bet-Horon met sy weiveld, en Ájalon met sy weiveld, en Gat-Rimmon met sy weiveld; en uit die halwe stam van Manasse: Aner met sy weiveld, en Bileam met sy weiveld—vir die geslag van die ander seuns van Kehat.

Aan die seuns van Gersom uit die geslag van die halwe stam van Manasse: Gólan in Basan met sy weiveld, en Ástarot met sy weiveld; en uit die stam van Íssaskar: Kedes met sy weiveld, Dáberat met sy weiveld, en Ramot met sy weiveld, en Anem met sy weiveld; en uit die stam van Aser: Masal met sy weiveld, en Abdon met sy weiveld, en Hukok met sy weiveld, en Rehob met sy weiveld; en uit die stam van Náftali: Kedes in Galiléa met sy weiveld, en Hammon met sy weiveld, en Kirjatáim met sy weiveld. Aan die ander seuns van Merári uit die stam van Sébulon: Rimmóno met sy weiveld, Tabor met sy weiveld; en oorkant die Jordaán van Jérigo, aan die oostekant van die Jordaán, uit die stam van Ruben: Beser in die woestyn met sy weiveld, en Jahas met sy weiveld, en Kédemot met sy weiveld, en Mefáät met sy weiveld; en uit die stam van Gad: Ramot in Gílead met sy weiveld, en Mahanáim met sy weiveld, en Hesbon met sy weiveld, en Jaéser met sy weiveld.

EN die seuns van Íssaskar was: Tola en Pua, Jasub en Simron, vier. En die seuns van Tola was: Ussi en Refája en Jériël en Jágmai en Jibsam en Samuel, hoofde van hulle families, van Tola, dapper helde. Volgens hulle afstamming was hulle aantal in die dae van Dawid twee-en-twintigduisend-seshonderd. En die seuns van Ussi was Jisrágja; en die seuns van Jisrágja was: Mígael en Obádja en Joël, Jissía, vyf, almal hoofde. En by hulle, volgens hulle afstamming, volgens hulle families, was die afdelings krygsmanne: ses-en-dertigduisend; want hulle het baie vroue en kinders gehad. En hulle broers, van al die geslagte van Íssaskar, dapper helde: sewen-en-tagtigduisend tel hulle geslagsregister in sy geheel.

BENJAMIN: Bela en Beger en Jedíael, drie. En die seuns van Bela was: Esbon en Ussi en Ússiël en Jérímot en Iri, vyf hoofde van families, dapper helde; en hulle geslagsregister het getel: twee-en-twintigduisend-vier-en-dertig. En die seuns van Beger was: Semíra en Joas en Eliëser en Eljoënai en Omri en Jéremot en Abía en Ánatot en Alémet; hulle almal was seuns van Beger. En hulle geslagsregister het getel volgens hulle afstamming, hoofde van hulle families, dapper helde: twintigduisend-tweehonderd. En die seuns van Jedíael was Bilhan; en die seuns van Bilhan was: Jehus en Benjamin en Ehud en Kenáana en Setan en Tarsis en Ahisáhar. Hulle almal, seuns van Jedíael, volgens die hoofde van die families, dapper helde, was sewentienduisend-tweehonderd wat in die oorlog op kommando moes uittrek. Ook Suppim en Huppim was seuns van Ir; Husim, seuns van Aher. Die seuns van Náftali was: Jágsiël en Guni en Jeser en Sallum, seuns van Bilha.

DIE seuns van Manasse was Ásriël wat sy vrou gebaar het; sy Aramese byvrou het Magir gebaar, die vader van Gílead; en Magir het van Huppim en Suppim 'n vrou geneem; die naam van sy suster was Máäga. En die naam van die tweede was Selófhad; en Selófhad het dogters gehad. En Máäga, die vrou van Magir, het 'n seun gebaar, en sy het hom Peres genoem; en die naam van sy broer was Seres, en sy seuns was Ulam en Rekem. En die seuns van Ulam was Bedan; dit is die seuns van Gílead, die seun van Magir, die seun van Manasse. En sy suster Moléket het Ishod en Abiëser en Magla gebaar. En die seuns van Semída was: Agjan en Segem en Likhi en Aníam.

EN die seuns van Efraim was Sútelag; en sy seun was Bered, en sy seun Tahat, en sy seun Eleáda, en sy seun Tahat, en sy seun Sabad, en sy seun Sútelag en Eser en Élead; en die manne van Gat wat in die land gebore was, het hulle

gedood, omdat hulle afgetrek het om hulle vee te neem. Daarom het hulle vader Efraim baie dae lank gerou, en sy broers het gekom om hom te troos. Daarna het hy by sy vrou ingegaan, en sy het swanger geword en 'n seun gebaar; en hy het hom Bería genoem, omdat dit tydens 'n onheil in sy huis gebeur het. En sy dogter was Séëra; en sy het Bet-Horon-Onder en -Bo gebou, en Ussen-Séëra. En sy seun was Refag, en Resef, en sy seun Telag, en sy seun Tahan; sy seun Láedan; sy seun Ámmihud; sy seun Elisáma; sy seun was Nun, sy seun Josua. En hulle besitting en hulle woonplekke was Bet-el met sy onderhorige plekke; en teen die ooste Náäran, en teen die weste Geser met sy onderhorige plekke; en Sigem met sy onderhorige plekke tot by Ajja met sy onderhorige plekke. En onder die bestuur van die seuns van Manasse was Bet-Séan met sy onderhorige plekke, Táänag met sy onderhorige plekke, Megiddo met sy onderhorige plekke, Dor met sy onderhorige plekke. Hierin het die seuns van Josef, die seun van Israel, gewoon.

DIE seuns van Aser was: Jimma en Jiswa en Jiswi en Bería en Serag, hulle suster. En die seuns van Bería was Heber en Máلكiël; hy was die vader van Birsájit. En Heber was die vader van Jaflet, en van Somer en Hotam en Sua, hulle suster. En die seuns van Jaflet was: Pasag en Bimhal en Aswat; dit was die seuns van Jaflet. En die seuns van Semer was: Ahi en Róhega, Jehúbba en Aram. En die seuns van sy broer Helem was: Sofag en Jimna en Seles en Amal. Die seuns van Sofag was: Suag en Harnéfer en Sual en Beri en Jimra, Beser en Höd en Samma en Silsa en Jitran en Beëra. En die seuns van Jeter was: Jefúnne en Pispá en Ara. En die seuns van Ulla was: Arag en Hániël en Risja. Hulle almal was seuns van Aser, hoofde van families, uitgesoekte dapper helde, hoofde van die vorste; en hulle geslagsregister het betrekking gehad op diens in die oorlog; hulle aantal was ses-en-twintigduisend man.

EN Benjamin was die vader van Bela, sy eersgeborene; die tweede, Asbel; en die derde, Agrab, die vierde, Noha; en die vyfde, Rafa. En Bela het seuns gehad: Addar en Gera en Abíhud en Abisúa en Naäman en Ahóag en Gera en Sefúfan en Huram. En dit was die seuns van Ehud (hulle was hoofde van families van die inwoners van Geba, en hulle is in ballingskap na Manáhat weggevoer — Naäman en Ahía en Gera het hulle in ballingskap weggevoer); en hy was die vader van Ussa en van Ahíhud. En Saharáim het in die veld van Moab, nadat hy sy vroue Husim en Báära verstoot het, die vader van kinders geword: by sy vrou Hodes was hy die vader van Jobab en Sibja en Mesa en Malkam, en Jehus

en Sagía en Mirma; dit was sy seuns, hoofde van families. En by Husim was hy die vader van Abítub en Elpáäl. En die seuns van Elpáäl was: Eber en Míseam en Semed; hy het Ono en Lod met sy onderhorige plekke gebou; en Bería en Sema; hulle was hoofde van families van die inwoners van Ájalon; hulle het die inwoners van Gat verjaag; en Agjo, Sasak en Jerémot en Sebádja en Arad en Eder en Mígael en Jispa en Joha, die seuns van Bería; en Sebádja en Mesúllam en Hiski en Heber en Jísmerai en Jislía en Jobab, die seuns van Elpáäl; en Jakim en Sigri en Sabdi en Eliënai en Sílletai en Éliël en Adája en Berája en Simrat, die seuns van Símei; en Jispan en Eber en Éliël en Abdon en Sigri en Hanan en Hanánja en Elam en Antotía en Jifdėja en Pnúel, die seuns van Sasak; en Sámserai en Sehárja en Atálja en Jaärésja en Elía en Sigri, die seuns van Jeróham. Hulle was hoofde van families, volgens hulle afstamming, hoofde; hulle het in Jerusalem gewoon. En in Gíbeon het die vader van Gíbeon gewoon, en die naam van sy vrou was Máäga. En sy eersgebore seun was Abdon, verder Sur en Kis en Baäl en Nadab en Gedor en Agjo en Seger. En Miklot was die vader van Símea; en hulle het ook teenoor hulle broers in Jerusalem saam met hulle broers gewoon. En Ner was die vader van Kis, en Kis van Saul, en Saul van Jónatan en Malkisúa en Abinádab en Esbáäl.

En die seun van Jónatan was Merib-baäl, en Merib-baäl was die vader van Miga. En die seuns van Miga was: Piton en Meleg en Taa«réa en Agas. En Agas was die vader van Jehóadda, en Jehóadda van Alémet en Asmáwet en Simri; en Simri was die vader van Mosa. En Mosa was die vader van Bínea; sý seun was Rafa; sý seun was Eleása; sý seun was Asel. En Asel het ses seuns gehad; en dít was hulle name: Asríkam, Bogru en Ísmael en Seárja en Obádja en Hanan; hulle almal was seuns van Asel. En die seuns van Esek, sy broer, was: Ulam, sy eersgeborene, Jehus, die tweede, en Elifélet, die derde. En die seuns van Ulam was manne, dapper helde wat die boog gespan het, en hulle het baie kinders en kindskinders gehad, honderd-en-vyftig. Hulle was almal uit die seuns van Benjamin.

EN die hele Israel is in geslagsregisters opgeneem, en kyk, hulle is opgeskrywe in die boek van die konings van Israel. En die mense van Juda is in ballingskap na Babel weggevoer vanweë hulle ontrou. En die wat vroeër in hulle besitting, in hulle stede gaan woon het, was: Israeliete, die priesters, die Leviëte en die tempelbediendes. En in Jerusalem het gewoon van die seuns van Juda en van die seuns van Benjamin en van die seuns van Efraim en Manasse: Útai, die seun

van Ammíhud, die seun van Omri, die seun van Imri, die seun van Bani, van die seuns van Peres, die seun van Juda; en van die Siloniete: Asája, die eersgeborene, en sy seuns; en van die seuns van Serag: Jehúel en hulle broers, seshonderd-en-negentig; en van die seuns van Benjamin: Sallu, die seun van Mesúllam, die seun van Hodáwja, die seun van Hassenúa, en Jíbneja, die seun van Jeróham, en Ela, die seun van Ussi, die seun van Migri, en Mesúllam, die seun van Sefátja, die seun van Rehúel, die seun van Jíbneja; en hulle broers volgens hulle afstamming, negehonderd-ses-en-vyftig; al hierdie manne was familiehoofde van hulle families; en van die priesters: Jedája en Jójarib en Jagin, en Asárja, die seun van Hilkía, die seun van Mesúllam, die seun van Sadok, die seun van Mérajot, die seun van Ahítub, die vors oor die huis van God; en Adája, die seun van Jeróham, die seun van Pasgur, die seun van Malkía, en Máesai, die seun van Ádiël, die seun van Jagséra, die seun van Mesúllam, die seun van Mesíllemit, die seun van Immer; en hulle broers, hoofde van hulle families, sewentienhonderd-en-sestig, dapper manne in die dienswerk van die huis van God; en van die Leviete: Semája, die seun van Hassub, die seun van Asríkam, die seun van Hasábja, van die seuns van Merári; en Bákbakkar, Heres en Galal en Máttanja, die seun van Miga, die seun van Sigri, die seun van Asaf; en Obádja, die seun van Semája, die seun van Galal, die seun van Jedútun; en Berégja, die seun van Asa, die seun van Élkana wat in die dorpe van die Netofatiete gewoon het. En die poortwagters was: Sallum en Akkub en Talmon en Ahíman en hulle broers; Sallum was die hoof, en tot nou toe is hy in die koningspoort teen die ooste; hulle was die poortwagters van die laers van die seuns van Levi.

En Sallum, die seun van Korē, die seun van Ébjasaf, die seun van Korag, en sy broers uit sy familie, die Koragiete, was oor die dienswerk, as drumpelwagters van die tent, omdat hulle vaders by die laer van die Here die ingang bewaak het. En Pínehas, die seun van Eleásar, was vroeër bevelhebber oor hulle. Mag die Here met hom wees! Sagaría, die seun van Meselémja, was poortwagter by die ingang van die tent van samekoms. Hulle almal wat as drumpelwagters uitgesoek was, was tweehonderd-en-twaalf; hulle is in hul dorpe in die geslagsregister opgeneem. Dawid en die siener Samuel het hulle in hul ampsplig bevestig. En hulle met hul seuns was aangestel oor die poorte van die huis van die Here, van die tenthuis, om wag te hou. Die poortwagters moes aan die vier windstreke wees, na die ooste, weste, noorde en suide toe. En hulle broers, in hulle dorpe, moes van tyd tot tyd vir sewe dae saam met hulle

inkom. Want in die ampsplig het hulle, die vier owerstes van die deurwagters, gestaan. Van die Leviete was oor die kamers en oor die skatte van die huis van God. En hulle moes in die nag rondom die huis van God bly, want hulle het die wag gehad en moes elke môre oopsluit. En sommige van hulle was aangestel oor die gereedskap van die diens; want hulle moes dit voltallig inbring en voltallig uitbring. En sommige van hulle was aangestel oor die gereedskappe en oor al die heilige voorwerpe en oor die fynmeel en die wyn en die olie en die wierook en die speserye. En van die seuns van die priesters was daar mengers van salf uit speserye. En Mattítja, uit die Leviete, wat die eersgeborene van die Koragiet Sallum was, het amptelik die toesig oor die bakwerk gehad. En van die kinders van die Kehatiete, van hulle broers, moes sorg vir die toonbrode om dit elke sabbat klaar te maak. En dit was die sangers, hoofde van families van die Leviete, in die kamers, vry van ander diens; want hulle was dag en nag in hul dienswerk besig. Dit was die hoofde van families van die Leviete, hoofde volgens hulle afstamming; hulle het in Jerusalem gewoon. En in Gíbeon het die vader van Gíbeon, Jeï-el, gewoon; en die naam van sy vrou was Máäga. En Abdon was sy eersgebore seun, dan Sur en Kis en Baäl en Ner en Nadab en Gedor en Agjo en Sagaría en Miklot. En Miklot was die vader van Símeam; en hulle het ook teenoor hulle broers in Jerusalem saam met hulle broers gewoon. En Ner was die vader van Kis, en Kis van Saul, en Saul van Jónatan en Malkisúa en Abinádab en Ésbääl. En die seun van Jónatan was Merib-baäl, en Merib-baäl was die vader van Miga. En die seuns van Miga was: Piton en Meleg en Tagréa. En Agas was die vader van Jaëra, en Jaëra van Alémet en Asmáwet en Simri; en Simri was die vader van Mosa; en Mosa was die vader van Bínea; en sý seun was Refája, sý seun Eleása, sý seun Asel. En Asel het ses seuns gehad, en dít is hulle name: Asríkam, Bogru en Ísmael en Seárja en Obádja en Hanan; dit was die seuns van Asel.

EN die Filistyne het teen Israel geveg, en die manne van Israel het vir die Filistyne weggevlug, en gesneuweldes het op die gebergte Gilbóa gelê. En die Filistyne het Saul en sy seuns agternagesit, en die Filistyne het Jónatan en Abinádab en Malkisúa, die seuns van Saul, gedood. En toe die geveg swaar word teen Saul en die boogskutters hom aantref, het hy gebewe van angs vir die skutters. En Saul het aan sy wapendraer gesê: Trek jou swaard uit en deurboor my daarmee; anders kom hierdie onbesnedenes en dryf die spot met my. Maar sy wapendraer wou nie, omdat hy baie bevrees was. Daarop neem Saul die swaard en val daarin. Toe sy wapendraer sien dat Saul dood was, val

hy self ook in die swaard, sodat hy gesterf het. So het Saul en sy drie seuns dan gesterwe; en sy hele huis, almal saam, het gesterwe. Toe al die manne van Israel wat in die vlakte was, sien dat hulle gevlug het, en dat Saul en sy seuns dood was, het hulle hul stede verlaat en gevlug; en die Filistyne het gekom en daarin gaan woon. En toe die Filistyne die volgende dag kom om die gesneuweldes te plunder, vind hulle Saul en sy seuns nog daar lê op die gebergte Gilbóa. En hulle het hom uitgetrek en sy hoof en sy wapens saamgeneem en dit in die land van die Filistyne rondgestuur om die blye boodskap vir hulle afgode en vir die volk te bring. Daarna het hulle sy wapens in die huis van hulle god neergelê en sy hoofskedel in die huis van Dagon vasgeslaan. Toe die hele Jabes in Gilead hoor alles wat die Filistyne aan Saul gedoen het, het al die dapper manne hulle gereedgemaak en die lyk van Saul en die lyke van sy seuns saamgeneem en dit na Jabes gebring en hulle bene begrawe onder die terpentynboom in Jabes, en sewe dae lank gevas. En Saul het gesterwe weens ontrou wat hy teen die Here begaan het, weens die woord van die Here wat hy nie gehou het nie; en ook omdat hy die gees van 'n afgestorwene om inligting gevra het, maar die Here nie geraadpleeg het nie. Daarom het Hy hom omgebring en die koningskap laat oorgaan op Dawid, die seun van Ísai.

TOE kom die hele Israel by Dawid in Hebron bymekaar en sê: Kyk, ons is u been en u vlees. Gister sowel as eergister, selfs toe Saul koning was, het u Israel uit-en ingelei; en die Here u God het aan u gesê: Jý moet my volk Israel oppas, en jý moet 'n vors wees oor my volk Israel. So het dan al die oudstes van Israel na die koning in Hebron gekom, en Dawid het met hulle 'n verbond gesluit in Hebron voor die aangesig van die Here, en hulle het Dawid as koning oor Israel gesalf volgens die woord van die Here deur die diens van Samuel. En Dawid en die hele Israel het getrek na Jerusalem, dit is Jebus; en daar was die Jebusiete die bewoners van die land. En die inwoners van Jebus het vir Dawid gesê: Jy sal hier nie inkom nie. Maar Dawid het die bergvesting Sion ingeneem, dit is die stad van Dawid. En Dawid het gesê: Elkeen wat eerste die Jebusiet verslaan, sal 'n hoof en 'n owerste word. Toe het Joab, die seun van Serúja, die eerste opgeklim en 'n hoof geword. En Dawid het in die bergvesting gaan woon; daarom noem hulle dit die stad van Dawid. En hy het die stad rondom opgebou van Millo af tot by die omtrek; en Joab het die orige deel van die stad herstel. En Dawid het gedurigdeur groter geword, en die Here van die leërskare was met hom.

EN dít was die hoofde van die helde van Dawid wat hom kragtig bygestaan het in sy koningskap saam met die hele Israel om hom volgens die woord van die Here koning te maak oor Israel. En dít is die getal van die helde van Dawid: Jasóbeam, die seun van Hagmóni, die hoof van die dertig; hy het sy spies geswaai oor driehonderd wat op een keer gesneuwel het. En ná hom was Eleásar, die seun van Dodo, die Ahohiet; hy was onder die drie helde. Hy was saam met Dawid by Pas-Dámmim toe die Filistyne daar bymekaar was om te veg; en daar was 'n stuk land vol gars, en die volk het vir die Filistyne gevlug. Maar hy het hom in die middel van die stuk land opgestel en dit afgeneem en die Filistyne verslaan, sodat die Here 'n groot oorwinning bewerk het. En drie van die dertig hoofde het afgetrek na die rots, na Dawid, na die spelonk van Adúllam terwyl die laer van die Filistyne in die dal Refáim gestaan het. En Dawid was toe in die bergvesting; en 'n besetting van die Filistyne was toe in Betlehem. En Dawid het 'n begeerte voel opkom en gesê: Wie sal vir my water gee om te drink uit die put van Betlehem wat by die poort is? Toe het die drie deur die laer van die Filistyne gebreek en water geskep uit die put van Betlehem wat by die poort was, en dit gedra en na Dawid gebring; maar Dawid wou dit nie drink nie en het dit voor die Here uitgegiet en gesê: Mag my God my bewaar, dat ek dit sou doen! Sou ek die bloed van hierdie manne drink? Met lewensgevaar, ja, met lewensgevaar het hulle dit gebring! En hy wou dit nie drink nie. Dit het die drie helde gedoen.

En Abísai, die broer van Joab, hy was hoof van die drie, en hy het sy spies geswaai oor driehonderd wat gesneuwel het, en 'n naam gehad onder die drie. Uit die drie was hy onder die ander twee geëerd, sodat hy hulle owerste geword het; maar tot by die eerste drie het hy nie gekom nie. Benája, die seun van Jójada, 'n dapper man, groot van daad, uit Kábseël; hy het die twee groot helde van Moab verslaan; en hy het afgegaan en 'n leeu binne-in 'n kuil doodgeslaan op 'n sneedag. Hy het ook 'n Egiptenaar verslaan, 'n groot man, vyf el; en in die hand van die Egiptenaar was 'n spies soos 'n wewersbalk; maar hy het na hom afgegaan met 'n stok en die spies uit die hand van die Egiptenaar geruk en hom met sy eie spies doodgesteek. Dit het Benája, die seun van Jójada, gedoen; en hy het 'n naam gehad onder die drie helde. Hy was wel meer geëerd as die dertig, maar tot by die drie het hy nie gekom nie; en Dawid het hom aangestel oor sy lyfwag. En die dapper helde was: Ásahel, die broer van Joab, Élhanan, die seun van Dodo, uit Betlehem; Sammot, die Harodiet; Heles, die Peloniet; Ira, die seun van Ikkes, die Tekoiet; Abiëser, die

Anatotiet; Síbbegai, die Husatiet; Ílai, die Ahohiet; Máharai, die Netofatiet; Heled, die seun van Baäna, die Netofatiet; Ítai, die seun van Ríbai, uit Gíbea van die kinders van Benjamin; Benája, die Pireatoniet; Húrai, uit Nahale-Gaäs, Abiël, die Arabatiet; Asmáwet, die Baharumiet; Éljagba, die Saälboniet. Die seuns van Hasem, die Gisoniet, was: Jónatan, die seun van Sage, die Harariat; Ahíam, die seun van Sagar, die Harariat; Elífal, die seun van Ur; Hefer, die Megeratiet; Ahía, die Peloniet; Hesro, die Karmeliet; Náárai, die seun van Ésbai; Joël, die broer van Natan; Mibhar, die seun van Hagri; Selek, die Ammoniet; Nágrai, die Berotiet, die wapendraer van Joab, die seun van Serúja; Ira, die Jitriet; Gareb, die Jitriet; Uría, die Hetiet; Sabad, die seun van Aglai; Adína, die seun van Sisa, die Rubeniet, 'n hoof van die Rubeniete, en saam met hom was dertig; Hanan, die seun van Máäga; en Jósafat, die Mitniet; Ussía, die Asteratiet; Sama en Jeï-el, die seuns van Hotam, die Ároëriet; Jedáael, die seun van Simri; en Joha, sy broer, die Tisiet; Éliël van Maháwim en Jeríbai en Josáwja, die seuns van Elnáäm; en Jitma, die Moabiet; Éliël en Obed en Jaäsiël van Mesobája.

EN dit is hulle wat na Dawid na Siklag gekom het toe hy nog uit die teenwoordigheid van Saul, die seun van Kis, verban was; hulle was ook onder die helde wat gehelp het in die oorlog, gewapend met die boog, wat regter- en linkerhand kon gebruik met slingerstene en met pyl en boog; hulle was uit die broers van Saul uit Benjamin: Ahiëser, die hoof, en Joas, seuns van Semáä, die Gibeatiet; en Jésiël en Pelet, seuns van Asmáwet; en Béraga en Jehu, uit Ánatot; en Jismája, die Gibeoniet, 'n held onder die dertig en hoof oor die dertig; en Jeremía en Jahásiël en Jóhanan en Jósabad, uit Gedéra Elehúsai en Jerímot en Beálja en Semárja en Sefátja, uit Harif; Élkana en Jissía en Asáreël en Joëser en Jasóbeam, die Koragiete; en Joëla en Sebádja, die seuns van Jeróham, uit Gedor. Ook van die Gadiete het hulle afgeskei na Dawid, na die bergvesting in die woestyn, dapper manne, krygsmanne in die oorlog, toegerus met skild en spies, en hulle gesigte was leeugesigte, en hulle was vinnig soos gemsbokke op die berge: Eser, die hoof, Obádja, die tweede, Elíab, die derde; Masmánna, die vierde, Jeremía, die vyfde; Áttai, die sesde, Éliël, die sewende; Jóhanan, die agtste, Élsabad, die negende; Jeremía, die tiende, Magbánnai, die elfde. Hulle was uit die seuns van Gad, hoofde oor die leër; en teen honderd, die kleinste; en die grootste, een teen duisend. Dit is hulle wat deur die Jordaan gegaan het in die eerste maand terwyl hy vol was oor al sy walle; en hulle het al die bewoners van die laagtes verjaag teen die ooste en

teen die weste. En toe daar uit die seuns van Benjamin en Juda na die bergvesting na Dawid kom, het Dawid uitgegaan hulle tegemoet en gespreek en vir hulle gesê: As julle met vrede na my kom om my te help, sal ek my van harte met julle verenig; maar as dit is om my aan my teëstanders te verrai, ofskoon daar geen onreg in my hande is nie—mag die God van ons vaders dit dan sien en straf! Toe het die Gees Amásai, die hoof van die dertig, vervul, en hy het gesê: Vír u, Dawid, en mét u, seun van Ísai, is ons. Vrede, vrede vir u, en vrede vir die wat u help, want u God help u! Daarop het Dawid hulle opgeneem en hulle aangestel as hoofde van die bende. Ook uit Manasse het sommige oorgeloop na Dawid toe hy saam met die Filistyne gekom het om teen Saul te veg, maar sonder om hulle te help; want met oorleg het die vorste van die Filistyne hom weggestuur en gesê: Ten koste van ons hoofde sal hy na sy heer Saul toe oorloop. Terwyl hy na Siklag trek, het daar uit Manasse na hom oorgeloop: Adnag en Jósabad en Jedíael en Mígael en Jósabad en Elíhu en Sílletai, hoofde van die geslagte van Manasse. En hulle het Dawid gehelp teen die bende, want hulle was almal dapper helde en owerstes in die leër. Want dag vir dag het hulle na Dawid gekom om hom te help, totdat dit 'n groot leër was soos 'n leër van God.

EN dít is die getalle van die leërafdelings van die wat vir oorlog gewapen was, wat na Dawid in Hebron gekom het om die koningskap van Saul op hom oor te bring volgens die bevel van die Here. Die seuns van Juda wat skild en spies gedra het, was sesduisend-agthonderd, gewapend vir oorlog; van die seuns van Símeon, dapper helde vir krygsdiens, seweduisend-eenhonderd; van die seuns van Levi, vierduisend-seshonderd; en Jehójada, die bevelhebber van die Aäroniete, en saam met hom drieduisend-sewehonderd; en Sadok, 'n jongman, 'n dapper held, met sy familie: twee-en-twintig owerstes; en van die seuns van Benjamin, die broers van Saul, drieduisend: want die meeste van hulle het tot nog toe aan die huis van Saul getrou gebly; en van die seuns van Efraim, twintigduisend-agthonderd, dapper helde, manne van naam in hulle families; en van die halwe stam van Manasse agttienduisend wat met hulle naam aangewys was om Dawid koning te gaan maak; en van die seuns van Íssaskar, met kundige insig wat die tye betref, om te weet wat Israel moes doen; hulle hoofde was tweehonderd, en al hulle broers onder hulle bevel; van Sébulon wat op kommando moet uittrek, toegerus vir oorlog met allerhande krygswapens, vyftigduisend aaneengesluit, en nie met 'n dubbele hart nie; en van Náftali duisend owerstes, en saam met hulle sewen-en-dertigduisend met

skild en spies; en van die Daniete, toegerus vir oorlog, agt-en-twintigduisend-seshonderd; en van Aser wat op kommando moet uittrek om hulle in slagorde op te stel, veertigduisend; en van oorkant die Jordaan af, van die Rubeniete en die Gadiete en die halwe stam van Manasse, honderd-en-twintigduisend met allerhande wapens vir krygsdiens. Al hierdie krygsmanne het, in slagorde aaneengesluit, met 'n onverdeelde hart na Hebron gekom om Dawid koning te maak oor die hele Israel; en ook al die orige Israeliëte was een van hart om Dawid koning te maak. En hulle het daar saam met Dawid drie dae lank geëet en gedrink, want hulle broers het dit vir hulle berei. En selfs hulle nabestaandes tot by Íssaskar en Sébulon en Náftali het brood gebring op esels en op kamele en op muile en op beeste, meelkos, vyekoeke en rosynekoeke en wyn en olie en beeste en kleinvee in menigte, want daar was blydskap in Israel.

EN Dawid het raad gehou met die owerstes oor duisend en oor honderd, met elke bevelhebber; en Dawid het aan die hele vergadering van Israel gesê: As julle dit goeie en dit van die Here onse God is, laat ons ons versprei en na ons broers stuur wat nog oor is in al die landstreek van Israel, en saam met hulle na die priesters en die Leviëte in die stede waar hulle weiveld het, dat hulle by ons bymekaar moet kom. En laat ons die ark van onse God na ons toe oorbring, want in die dae van Saul het ons daar nie na gevra nie. Toe sê die hele vergadering dat hulle so moes doen, want die saak was reg in die oë van die hele volk. En Dawid het die hele Israel versamel van die Sihor in Egipte af tot by die ingang na Hamat, om die ark van God uit Kirjat-Jeárim te gaan haal. Daarna het Dawid met die hele Israel opgetrek na Báála, na Kirjat-Jeárim wat aan Juda behoort, om daarvandaan op te bring die ark van God die Here wat op die géru's troon, waaroor die Naam uitgeroep is. En hulle het die ark van God op 'n nuwe wa vervoer uit die huis van Abinádab, en Ussa en Agjo het die wa gedrywe. En Dawid en die hele Israel het voor die aangesig van God met alle mag gespeel, sowel met liedere as met sities en harpe en tamboeryne en simbale en trompette. Toe hulle by die dorsvloer van Kidon kom, het Ussa sy hand uitgesteek om die ark vas te hou, want die osse het gestruikel. Daarop het die toorn van die Here ontvlam teen Ussa, en Hy het hom getref, omdat hy sy hand na die ark uitgesteek het, sodat hy daar voor die aangesig van God gesterf het. En Dawid het ontroerd geword, omdat die Here 'n skeur aan Ussa geskeur het; daarom het hy daardie plek genoem Peres-Ussa, tot vandag toe. En Dawid het daardie dag vir God bevrees geword en gesê: Hoe kan ek die ark van God na my toe bring? Daarom het Dawid die ark nie by hom in die stad

van Dawid laat inkom nie, maar dit laat wegdraai na die huis van Obed-Edom, die Git-tiet. En die ark van God het by die huis van Obed-Edom in sy huis gebly drie maande lank, en die Here het die huis van Obed-Edom geseën met alles wat hy gehad het.

TOE stuur Hiram, die koning van Tirus, boodskappers na Dawid met sederhout en messelaars en skrynwerkers om vir hom 'n huis te bou. So het Dawid dan gewaargeword dat die Here hom as koning oor Israel bevestig het en dat sy koningskap hoog verhewe was ter wille van sy volk Israel. En Dawid het in Jerusalem nog meer vroue geneem, en Dawid het die vader van nog meer seuns en dogters geword. En dit is die name van die kinders wat hy in Jerusalem gehad het: Sámmtua en Sobab, Natan en Salomo en Jibhar en Elisúa en Elpélet en Noga en Nefeg en Jafia en Elisáma en Beëljada en Elifélet. Toe die Filistyne hoor dat Dawid as koning oor die hele Israel gesalf was, het al die Filistyne opgetrek om Dawid te soek. Toe Dawid dit hoor, het hy teen hulle uitgetrek. En die Filistyne het gekom en hulle versprei in die dal Refáim. Toe het Dawid God geraadpleeg en gesê: Sal ek optrek teen die Filistyne, en sal U hulle in my hand gee? En die Here het aan hom gesê: Trek op, en Ek sal hulle in jou hand gee. En toe hulle optrek by Baäl- Pérasim, het Dawid hulle daar verslaan, en Dawid het gesê: God het deur my hand deur my vyande gebreek soos water deurbreek; daarom het hulle dié plek Baäl-Pérasim genoem. En hulle het hul gode daar agtergelaat; en Dawid het bevel gegee, en hulle is met vuur verbrand. Maar die Filistyne het hulle nog weer in die dal versprei. Toe raadpleeg Dawid God weer, en God het aan hom gesê: Jy moet nie agter hulle aan optrek nie; trek om, van hulle af weg, en val hulle vlak voor die balsembosse aan. En as jy 'n geruis van voetstappe in die toppe van die balsembosse hoor, trek dan uit vir die geveg, want God het voor jou uitgetrek om die leër van die Filistyne te verslaan. En Dawid het gedoen soos God hom beveel het, en hulle het die leër van die Filistyne verslaan van Gíbeon af tot by Geser. En die naam van Dawid het uitgegaan in al die lande, en die Here het die skrik vir hom op al die nasies gelê.

EN hy het vir hom huise gebou in die stad van Dawid, en 'n plek reggemaak vir die ark van God en daarvoor 'n tent opgeslaan. Toe sê Dawid: Niemand mag die ark van God dra nie, behalwe die Leviete; want die Here het hulle uitverkies om die ark van God te dra en om Hom tot in ewigheid te dien. En Dawid het die hele Israel in Jerusalem versamel om die ark van die Here te bring na sy

plek wat hy daarvoor reggemaak het. En Dawid het die seuns van Aäron en die Leviëte versamel: van die seuns van Kehat: Úriël, die owerste, en sy broers, honderd-en-twintig; van die seuns van Merári: Asája, die owerste, en sy broers, tweehonderd-en-twintig; van die seuns van Gersom: Joël, die owerste, en sy broers, honderd-en-dertig; van die seuns van Elisáfan: Semája, die owerste, en sy broers, tweehonderd; van die seuns van Hebron: Éliël, die owerste, en sy broers, tagtig; van die seuns van Ússiël: Amminádab, die owerste, en sy broers, honderd-en-twaalf. En Dawid het Sadok en Ábjatar, die priesters, en die Leviëte Úriël, Asája en Joël, Semája en Éliël en Amminádab laat roep en aan hulle gesê: Julle is hoofde van families van die Leviëte; heilig julle, julle en jul broers, en bring die ark van die Here, die God van Israel, op na die plek wat ek daarvoor reggemaak het. Want omdat julle in die begin nie by was nie, het die Here onse God teen ons uitgebreek, omdat ons Hom nie gesoek het soos dit behoort nie. Daarop het die priesters en die Leviëte hulle geheilig om die ark van die Here, die God van Israel, te gaan haal. En die seuns van die Leviëte het die ark van God, soos Moses volgens die woord van die Here beveel het, op hulle skouers gedra, met die draaghoute op hulle. En Dawid het aan die owerstes van die Leviëte gesê om hulle broers, die sangers, op te stel met musiekinstrumente, harpe en sifers en simbale, om hulle te laat hoor deur die stem met blydschap te verhef.

Die Leviëte het toe Heman, die seun van Joël, opgestel, en uit sy broers Asaf, die seun van Berégja; en uit die seuns van Merári, hulle broers, Etan, die seun van Kusája; en saam met hulle hul broers van die tweede rang: Sagaría, en Jasäiël en Semíramot en Jehiël en Unni, Elíab en Benája en Maáséja en Mattítja en Eliféle en Miknéja en Obed-Edom en Jeï-el, die poortwagters; en die sangers Heman, Asaf en Etan om met kopersimbale musiek te maak; en Sagaría en Ásiël en Semíramot en Jehiël en Unni en Elíab en Maáséja en Benája met harpe, met sopraanstemme; en Mattítja en Eliféle en Miknéja en Obed-Edom en Jeï-el en Asásja met sifers om in die bas leiding te gee. En Kenánja, die owerste van die Leviëte, was aangestel oor die vervoer; hy het die vervoer gereël want hy het dit verstaan. En Berégja en Élkana was poortwagters by die ark. En die priesters Sebánja en Jósafat en Netáneël en Amásai en Sagaría en Benája en Eliëser het op die trompette geblaas voor die ark van God uit; en Obed-Edom en Jehía was poortwagters van die ark. Dawid en die oudstes van Israel en die owerstes oor duisend het toe gegaan om die verbondsark van die Here met vreugde uit die huis van Obed-Edom te gaan haal. En terwyl God die Leviëte help wat die

verbondsark van die Here dra, het hulle sewe bulle en sewe ramme geoffer. En Dawid het 'n mantel van fyn linne aangehad, ook al die Leviëte wat die ark gedra het, en die sangers en Kenánja, die owerste oor die voordrag van die sangers; en Dawid het 'n linne-skouerkleed aangehad. En die hele Israel het die verbondsark van die Here gaan haal met gejuig en basuingeklink en met trompette en simbale, onderwyl hulle musiek maak op harpe en siters. Toe die verbondsark van die Here by die stad van Dawid kom, kyk Migal, die dogter van Saul, deur die venster uit en sien koning Dawid dans en speel, en sy het hom in haar hart verag.

NADAT hulle die ark ingebring en dit neergesit het binne-in die tent wat Dawid daarvoor opgeslaan het, het hulle brandoffers en dankoffers gebring voor die aangesig van God. Toe Dawid gereed was met die brandoffer en die dankoffers, het hy die volk in die Naam van die Here geseën. En hy het aan elkeen van Israel, manne sowel as vroue, aan elkeen 'n broodjie en 'n stuk vleis en 'n rosynekoek uitgedeel. En hy het uit die Lieviëte dienaars aangestel voor die ark van die Here, en dit om die Here, die God van Israel, te roem en te loof en te prys: Asaf, die hoof, en Sagaría, die tweede in rang ná hom; Jeï-el en Semíramot en Jehíël en Mattítja en Elíab en Benája en Obed-Edom en Jeï-el met harp- en siterinstrumente, terwyl Asaf met die simbale musiek gemaak het, en Benája en Jahásiël, die priesters, gedurigdeur met trompette voor die verbondsark van God.

OP dieselfde dag, toe vir die eerste maal, het Dawid aan Asaf en sy broers opgedra om „loof die Here” te sing. Loof die Here, roep sy Naam aan, maak onder die volke sy daad bekend! Sing, psalmsing tot sy eer, spreek van al sy wonders. Beroem julle in sy heilige Naam; laat die hart van die wat die Here soek, bly wees. Vra na die Here en sy sterkte; soek sy aangesig altyddeur. Dink aan sy wonders wat Hy gedoen het, aan sy wondertekens en die oordele van sy mond, o nageslag van Israel, sy kneg, o kinders van Jakob, sy uitverkorenes! Hy, die Here is onse God; oor die ganse aarde is sy oordele. Dink vir ewig aan sy verbond, aan die woord wat Hy ingestel het vir duisend geslagte — die verbond wat Hy met Abraham gesluit het, en sy eed aan Isak; wat Hy ook vir Jakob as insetting bekragtig het, vir Israel as 'n ewige verbond, met die woorde: Ek sal aan jou die land Kanaän gee, julle afgemete erfdeel. Toe julle min mense was, min en vreemdelinge daarin, en hulle getrek het van nasie tot nasie, en van die een koninkryk na die ander volk, het Hy niemand toegelaat

om hulle te verdruk nie; ook het Hy konings om hulle ontwil gestraf en gesê: Raak my gesalftes nie aan en doen my profete geen kwaad nie. Sing tot eer van die Here, o ganse aarde! Verkondig sy heil van dag tot dag. Vertel onder die nasies sy eer, onder al die volke sy wonders. Want die Here is groot en baie lofwaardig, en Hy is gedug bo al die gode. Want al die gode van die volke is afgode, maar die Here het die hemele gemaak. Majesteit en heerlikheid is voor sy aangesig, sterkte en blydskap is in sy woonplek. Gee aan die Here, o geslagte van die volke, gee aan die Here eer en sterkte. Gee aan die Here die eer van sy Naam, bring offers en kom voor sy aangesig, aanbid die Here in heilige gewaad. Beef voor sy aangesig, o ganse aarde! Ook staan die wêreld vas, sodat dit nie wankel nie. Laat die hemele bly wees en die aarde juig, en laat hulle onder die volke sê: Die Here is Koning! Laat die see en sy volheid bruis, laat die veld juig en al wat daarin is. Dan sal die bome van die bos jubel voor die aangesig van die Here; want Hy kom om die aarde te oordeel. Loof die Here, want Hy is goed, want sy goedertierenheid is tot in ewigheid; en sê: Verlos ons, God van ons heil, en versamel ons en red ons van die nasies, dat ons u heilige Naam kan loof en ons beroem in u lof! Geloofd sy die Here, die God van Israel, van ewigheid tot ewigheid! En die hele volk het gesê: Amen! en: Prys die Here!

EN hy het daar voor die verbondsark van die Here Asaf en sy broers laat staan om gedurigdeur te dien voor die ark na die eis van elke dag; en ook Obed-Edom met hulle broers, agt-en-sestig, en Obed-Edom, die seun van Jedútun, en Hosa as poortwagters; maar Sadok, die priester, met sy broers, die priesters, voor die tabernakel van die Here, op die hoogte wat in Gíbeon is, om gedurigdeur smôrens en saans op die brandofferaltaar brandoffers aan die Here te bring, en dit volgens alles wat geskrywe is in die wet van die Here wat Hy Israel beveel het; en saam met hulle Heman en Jedútun en die ander uitgesoektes wat met hulle name aangewys was om die Here te loof dat sy goedertierenheid tot in ewigheid is; en by hulle, Heman en Jedútun, was trompette en simbale vir die musikante en instrumente vir die liedere tot eer van God; maar die seuns van Jedútun was by die poort. En toe die hele volk elkeen na sy huis gegaan het, het Dawid omgedraai om sy huisgesin te seën.

EN toe Dawid in sy huis gewoon het, sê Dawid aan die profeet Natan: Kyk, ék woon in 'n huis van sederhout, maar die verbondsark van die Here onder tentdoeke. Toe sê Natan vir Dawid: Doen alles wat in u hart is, want God is met u. Maar in dieselfde nag kom die woord van God tot Natan en sê: Gaan sê vir

Dawid, my kneg: So spreek die Here: Jý mag nie vir My die huis bou om in te woon nie. Ek het tog in geen huis gewoon van die dag af dat Ek Israel laat optrek het tot vandag toe nie, maar Ek het gekom van tent tot tent, en van tabernakel tot tabernakel. Oral waar Ek rondgetrek het onder die hele Israel, het Ek ooit 'n woord gespreek met een van die Rigters van Israel wat Ek aangestel het om my volk op te pas, en gesê: Waarom bou julle nie vir My 'n huis van sederhout nie? So moet jy dan nou aan my kneg Dawid sê: So spreek die Here van die leërskaar: Ek self het jou geneem uit die weiveld, agter die skape weg, om 'n vors te wees oor my volk Israel. En Ek was met jou oral waar jy gegaan het, en het al jou vyande uitgeroei voor jou uit; en Ek sal vir jou 'n naam maak soos die naam van die grotes wat op die aarde is; en Ek sal vir my volk Israel 'n plek bestel en hom plant, dat hy op sy eie plek kan woon en nie langer verontrus word nie. En kwaaddoeners sal hom nie meer mishandel soos vroeër nie, naamlik van die dae af dat Ek Rigters oor my volk Israel aangestel het; en Ek sal al jou vyande verneder. Daarom gee Ek jou te kenne dat die Here vir jou 'n huis sal stig. En as jou dae vol is om heen te gaan saam met jou vaders, sal Ek jou nakomeling wat uit jou seuns sal wees, laat optree en sy koningskap bevestig. Hý sal vir My 'n huis bou, en Ek sal sy troon bevestig tot in ewigheid. Ék sal vir hom 'n vader wees, en hý sal vir My 'n seun wees, en my goedertierenheid sal Ek van hom nie laat wyk soos Ek dit onttrek het aan hom wat voor jou gewees het nie.

Maar Ek sal hom laat bestaan in my huis en in my koninkryk tot in ewigheid, en sy troon sal vas staan tot in ewigheid. Volgens al hierdie woorde en volgens hierdie hele gesig, so het Natan met Dawid gespreek. Toe het koning Dawid heengegaan en voor die aangesig van die Here gebly en gesê: Wie is ek, Here God, en wat is my huis, dat U my tot hiertoe gebring het? En dit was nog te gering in u oë, o God, sodat U aangaande die huis van u kneg tot ver in die toekoms gespreek en my vorentoe as 'n reeks van mense gesien het, Here God! Wat kan Dawid daar nog vir U byvoeg met die oog op die eer wat u kneg aangedoen is; en U ken u kneg. Here, ter wille van u kneg en volgens u hart het U hierdie hele groot saak gedoen om al hierdie groot dinge bekend te maak. Here, daar is niemand soos U, en daar is geen God behalwe U nie, volgens alles wat ons met ons ore gehoor het. En wie is soos u volk Israel, 'n enige nasie op die aarde, wat God vir Hom as 'n volk gaan verlos het, om vir U 'n naam te maak deur groot en vreeslike dinge, deur voor u volk uit, wat U uit Egipte verlos het, nasies te verdrywe. En U het u volk Israel vir U as 'n volk tot

in ewigheid gemaak; en U, Here, U het vir hulle 'n God geword. Laat dan nou, Here, die woord wat U oor u kneg en oor sy huis gespreek het, tot in ewigheid waar gemaak word, en doen soos U gespreek het. Ja, laat dit waar gemaak word en laat u Naam groot word tot in ewigheid, deurdat hulle sê: Die Here van die leërskaare, die God van Israel, is Israel se God, en die huis van u kneg Dawid is bestendig voor u aangesig. Want U, my God, het die oor van u kneg geopen, dat U vir hom 'n huis sal stig; daarom het u kneg vrymoedigheid gevind om voor u aangesig te bid. En nou, Here, U is God, en U het hierdie goeie saak oor u kneg gespreek. Dit het U dan nou behaag om die huis van u kneg te seën om vir ewig voor u aangesig te wees; want U, Here, het geseën, en dit sal vir ewig geseënd wees.

EN hierna het Dawid die Filistyne verslaan en hulle onderwerp; en hy het Gat met sy onderhorige plekke uit die hand van die Filistyne geneem. Hy het ook die Moabiete verslaan, sodat die Moabiete Dawid se belastingpligtige knegte geword het. Dawid het ook Hadarésér, die koning van Soba, na Hamat toe verslaan, toe hy getrek het om sy mag aan die Eufraatrivier te bevestig. En Dawid het van hom duisend strydwaens en seweduisend perderuiters en twintigduisend man voetgangers afgeneem; en Dawid het al die trekperde se hakskeenseninge afgesny, maar honderd trekperde daarvan laat oorbly. En die Arameërs van Damaskus het gekom om Hadarésér, die koning van Soba, te help; maar Dawid het onder die Arameërs twee-en-twintigduisend man verslaan. En Dawid het wagposte in Aram-Damaskus geplaas, sodat die Arameërs Dawid se belastingpligtige knegte was; en die Here het Dawid die oorwinning gegee oral waar hy getrek het. En Dawid het die goue skilde geneem wat die dienaars van Hadarésér gedra het, en dit na Jerusalem gebring. En uit Tibhat en uit Kun, stede van Hadarésér, het Dawid ontsaglik veel koper weggeneem; daarvan het Salomo die kopersee en die pilare en die kopergereedskappe gemaak. Toe Toü, die koning van Hamat, hoor dat Dawid die hele leërmag van Hadarésér, die koning van Soba, verslaan het, stuur hy sy seun Hadóram na koning Dawid om hom na die welstand te vra en hom geluk te wens dat hy teen Hadarésér geveg en hom verslaan het, want Hadarésér was 'n vyand van Toü. Ook allerhande goue en silwer- en kopervoorwerpe het hy saamgebring. Dit het koning Dawid ook aan die Here geheilig saam met die silwer en die goud wat hy van al die nasies geneem het, van die Edomiete en van die Moabiete en van die kinders van Ammon en van die Filistyne en van die Amalekiete. Ook het Abísai, die seun van Serúja, die Edomiete in die

Soutdal verslaan, agttienduisend. En hy het wagposte in Edom geplaas, sodat al die Edomiete knegte van Dawid geword het; en die Here het Dawid die oorwinning gegee oral waar hy getrek het. En Dawid het oor die hele Israel geregeer en reg en geregtigheid aan sy hele volk gedoen. En Joab, die seun van Serúja, was oor die leër; en Jósafat, die seun van Ahílud, was kanselier. En Sadok, die seun van Ahítub, en Ahiméleg, die seun van Ábjatar, was priesters, en Sausa was skrywer. En Benája, die seun van Jójada, was oor die Kreti en die Pleti, en die oudste seuns van Dawid was in diens van die koning.

DAARNA het Nahas, die koning van die kinders van Ammon, gesterwe, en sy seun het in sy plek koning geword. Toe sê Dawid: Ek wil guns bewys aan Hanun, die seun van Nahas, want sy vader het aan my guns bewys. Daarom het Dawid boodskappers gestuur om hom te troos oor sy vader. Toe dan die dienaars van Dawid in die land van die kinders van Ammon by Hanun aankom om hom te troos, het die vorste van die kinders van Ammon vir Hanun gesê: Eer Dawid u vader in u oë, omdat hy vir u troosters gestuur het? Het sy dienaars nie na u gekom om die land te deursoek en dit om te keer en te verken nie? Daarop neem Hanun die dienaars van Dawid en skeer hulle en sny hulle klere in die helfte af tot by die sitplek, en hy het hulle laat gaan. En toe hulle heengegaan het en aan Dawid aangaande die manne berig gebring is, stuur hy bodes om hulle te ontmoet, want die manne was baie skaam; en die koning het gesê: Bly in Jérido totdat julle baard weer gegroei het; kom dan terug. Toe die kinders van Ammon sien dat hulle hul by Dawid gehaat gemaak het, het Hanun en die kinders van Ammon duisend talente silwer gestuur om vir hulle strydwaens en perderuiters uit Mesopotámië en uit Aram-Máäga en uit Soba te huur.

En hulle het vir hulle twee-en-dertigduisend waens gehuur, en die koning van Máäga met sy manskappe; en hulle het gekom en voor Medéba laer opgeslaan; ook die kinders van Ammon het saamgekom uit hulle stede om oorlog te voer. En Dawid het dit gehoor en Joab met die hele leër, die helde, gestuur. En die kinders van Ammon het uitgetrek en hulle in slagorde opgestel by die ingang van die stad, terwyl die konings wat gekom het, afsonderlik in die veld was. Toe Joab sien dat 'n aanval van voor sowel as van agter hom bedreig, het hy uit al die uitgesoektes in Israel uitgekies en hulle teenoor die Arameërs opgestel. Maar die orige manskappe het hy onder bevel van sy broer Abísai gegee, en hulle het hul teenoor die kinders van Ammon opgestel. En hy het gesê: As die Arameërs vir my te sterk word, dan moet jy my te hulp kom, en as

die kinders van Ammon vir jou te sterk word, sal ek jou te hulp kom. Wees sterk en laat ons saam moedig wees vir ons volk en vir die stede van onse God. Mag die Here dan doen wat goed is in sy oë! Daarop het Joab en die manskappe wat by hom was, nader gekom vir die geveg voor die Arameërs, en hulle het vir hom gevlug. Toe die kinders van Ammon sien dat die Arameërs vlug, het hulle ook vir sy broer Abísai gevlug en die stad ingegaan. En Joab het in Jerusalem aangekom. Toe die Arameërs dan sien dat hulle voor Israel verslaan was, het hulle boodskappers gestuur en die Arameërs laat uittrek wat oorkant die Eufraat was, met Sofag, die leërowerste van Hadaréser, op hulle voerpunt. Intussen het Dawid daarvan berig ontvang en die hele Israel versamel en deur die Jordaan getrek. Toe hy by hulle aangekom het, het hy hom teen hulle opgestel; en nadat Dawid hom teenoor die Arameërs opgestel het, het hulle teen hom geveg. Maar die Arameërs het vir Israel gevlug, en Dawid het van die Arameërs seweduisend trekperde en veertigduisend man voetgangers gedood; ook Sofag, die leërowerste, het hy gedood. En toe die dienaars van Hadaréser sien dat hulle voor Israel verslaan was, het hulle met Dawid vrede gesluit en hom gedien; en die Arameërs wou die kinders van Ammon nie verder help nie.

EN ná verloop van 'n jaar, teen die tyd dat die konings uittrek, het Joab die leërmag aangevoer en die land van die kinders van Ammon verwoes; hy het ook gekom en Rabba beleër, terwyl Dawid in Jerusalem gebly het. En Joab het Rabba verslaan en dit afgebreek. En Dawid het die kroon van Milkom van sy hoof afgeneem en bevind dat die gewig daarvan 'n talent goud was; en daarin was 'n kosbare steen, en dit het op die hoof van Dawid gekom; en hy het 'n baie groot buit van die stad uitgebring. Hy het ook die bevolking wat daarin was, uitgebring en hulle met die saag laat saag, en met ysterpenne en met byle laat werk; en so het Dawid gedoen met al die stede van die kinders van Ammon. Toe het Dawid met al die manskappe na Jerusalem teruggegaan.

EN daarna het daar by Geser oorlog ontstaan met die Filistyne; toe het Síbbegai, die Husatiet, Síppai, uit die kinders van die Refaïete, verslaan, sodat hulle onderworpe geraak het. En daar was weer oorlog met die Filistyne; en Élhanan, die seun van Jáir, het Lagmi, die broer van Goliat, die Gittiet, wie se spiessteel soos 'n wewersbalk was, verslaan. En daar was weer oorlog by Gat, en daar was 'n baie lang man met ses vingers aan elke hand en voet, vier-en-twintig; en hy was ook 'n afstammeling van die Refaïete. En hy het Israel

uitgedaag, maar Jónatan, die seun van Símea, die broer van Dawid, het hom verslaan. Hulle was afstammeling van die Refaiete in Gat, en hulle het geval deur die hand van Dawid en deur die hand van sy dienaars.

TOE het Satan teen Israel opgetree en Dawid aangehits om Israel te tel. En Dawid het aan Joab en die owerstes van die volk gesê: Gaan tel Israel van Berséba tot Dan, en bring vir my berig, dat ek hulle getal kan weet. En Joab sê: Mag die Here by sy volk honderd maal meer byvoeg as wat hulle is; hulle is tog almal, my heer koning, my heer se dienaars. Waarom verlang my heer dit? Waarom moet Israel skuldig word? Maar die woord van die koning het die oorhand gehad oor Joab, en Joab het uitgetrek en die hele Israel deurgetrek en in Jerusalem aangekom. En Joab het die getal van die volkstelling aan Dawid gegee; en die hele Israel was elfhonderdduisend man wat die swaard uittrek, en Juda vierhonderd-en-sewentigduisend man wat die swaard uittrek. Maar Levi en Benjamin het hy nie onder hulle getel nie, want die woord van die koning was vir Joab 'n gruwel. En hierdie saak was verkeerd in die oë van God; daarom het Hy Israel swaar getref. Toe sê Dawid tot God: Ek het swaar gesondig, dat ek hierdie ding gedoen het; maar vergeef tog nou die skuld van u kneg, want ek het my baie besondig. En die Here het met Gad, die siener van Dawid, gespreek en gesê: Gaan heen en spreek met Dawid en sê: So spreek die Here: Drie dinge lê Ek jou voor; kies vir jou een daaruit, dat Ek dit aan jou kan doen. Toe kom Gad by Dawid en sê vir hom: So spreek die Here: Kies vir jou òf drie jaar lank hongersnood, òf om drie maande lank om te kom vanweë jou teëstanders deurdat die swaard van jou vyande jou inhaal, òf drie dae lank die swaard van die Here, naamlik pes in die land deurdat die engel van die Here verderf aanrig in die hele grondgebied van Israel; oorweeg dan nou watter antwoord ek my Sender moet bring.

Daarop sê Dawid vir Gad: Ek is baie benoud; laat my tog in die hand van die Here val, want sy barmhartighede is baie groot, maar laat my in die hand van mense nie val nie. En die Here het 'n pes onder Israel beskik, en van Israel het daar sewentigduisend man geval. En God het 'n engel na Jerusalem gestuur om dit te verwoes; en terwyl hy dit verwoes, het die Here dit gesien, en dit het Hom berou oor die onheil, en Hy het aan die engel wat die verwoesting moes aanrig, gesê: Genoeg, trek nou jou hand terug! En die engel van die Here het by die dorsvloer van Ornan, die Jebusiet, gestaan. Toe Dawid sy oë opslaan, sien hy die engel van die Here staan tussen die aarde en die hemel met sy

ontblote swaard in sy hand oor Jerusalem uitgestrek. Daarop val Dawid en die oudstes, met rouklere bedek, op hulle aangesig. En Dawid sê tot God: Is dit nie ék wat beveel het om die volk te tel nie? Ja, dit is ek wat gesondig en baie verkeerd gehandel het; maar hierdie skape, wat het hulle gedoen? Here, my God, laat u hand tog teen my en my familie wees, maar nie as 'n plaag teen u volk nie. Daarop gee die engel van die Here bevel aan Gad om aan Dawid te sê dat Dawid moet opgaan om vir die Here 'n altaar op te rig op die dorsvloer van Ornan, die Jebusiet. En Dawid het opgegaan volgens die woord van Gad wat hy in die Naam van die Here gespreek het. Toe Ornan hom omdraai, sien hy die engel; en sy vier seuns wat by hom was, het hulle weggesteek; Ornan het naamlik koring gedors. Toe Dawid by Ornan kom, het Ornan opgekyk en Dawid gesien, en hy het van die dorsvloer uitgegaan en hom voor Dawid met sy aangesig na die aarde gebuig. Daarop sê Dawid vir Ornan: Gee aan my die plek van die dorsvloer, dat ek daarop vir die Here 'n altaar kan bou; gee dit aan my vir die volle geld, sodat die plaag van die volk afgewend kan word.

Maar Ornan sê vir Dawid: Neem dit vir u, en laat my heer die koning doen wat goed is in sy oë; kyk, ek gee die beste as brandoffers en die sleë as hout en die koring as 'n spysoffer; ek gee dit alles. Maar koning Dawid het vir Ornan gesê: Nee, maar ek wil dit verseker koop vir die volle geld; want ek wil nie wat aan jou behoort, vir die Here neem, dat ek verniet 'n brandoffer sou bring nie. En Dawid het vir die plek seshonderd sikkels goud in gewig aan Ornan gegee. En Dawid het daar vir die Here 'n altaar gebou en brandoffers en dankoffers gebring. Onderwyl hy die Here aanroep, het Hy hom met vuur uit die hemel op die brandofferaltaar geantwoord. En die Here het die engel beveel om sy swaard weer in die skede te steek. In dié tyd, toe Dawid sien dat die Here hom geantwoord het op die dorsvloer van Ornan, die Jebusiet, het hy daar geoffer; want die tabernakel van die Here wat Moses in die woestyn gemaak het, en die brandofferaltaar was in dié tyd op die hoogte in Gibeon. En Dawid het nie daarvoor durf verskyn om God te soek nie, want hy was verskrik vanweë die swaard van die engel van die Here.

EN Dawid het gesê: Dit is die huis van die Here God, en dit is die brandofferaltaar vir Israel. En Dawid het bevel gegee om die vreemdelinge wat in die land van Israel was, te versamel, en hy het klipkappers aangestel om gekapte klippe reg te slaan om die huis van God te bou. En Dawid het yster in groot hoeveelheid byeengebring as spykers vir die poortdeure en as kramme,

en koper in menigte, onweegbaar; verder sederblokke, ontelbaar; want die Sidoniërs en die Tiriërs het vir Dawid sederblokke in menigte gebring. Want Dawid het gesê: My seun Salomo is jonk en teer, en die huis wat vir die Here gebou moet word, moet buitengewoon groot wees, tot 'n roem en 'n sieraad van al die lande; laat my dan vir hom die bou voorberei. Daarom het Dawid voor sy dood groot toebereidsels gemaak. Daarop het hy sy seun Salomo geroep en hom bevel gegee om 'n huis vir die Here, die God van Israel, te bou. En Dawid het aan Salomo gesê: My seun, ek self het my voorgeneem om 'n huis te bou vir die Naam van die Here my God. Maar die woord van die Here het tot my gekom en gesê: Jy het bloed in menigte vergiet en groot oorloë gevoer: jy mag nie vir my Naam 'n huis bou nie, omdat jy baie bloed op die aarde voor my aangesig vergiet het. Kyk, 'n seun sal vir jou gebore word; hý sal 'n man van rus wees, en Ek sal hom rus verskaf van al sy vyande rondom; want Salomo sal sy naam wees, en vrede en rus sal Ek oor Israel in sy dae gee. Hý sal vir my Naam 'n huis bou, en hý sal vir My 'n seun wees, en Ek vir hom 'n Vader; en Ek sal die troon van sy koningskap oor Israel bevestig tot in ewigheid. Nou, my seun, mag die Here met jou wees, dat jy voorspoedig kan wees om die huis van die Here jou God te bou soos Hy oor jou gespreek het. Mag die Here jou net insig en verstand gee en jou aanstel oor Israel; en dit om die wet van die Here jou God te onderhou. Dan sal jy voorspoedig wees as jy sorgvuldig die insettinge en verordeninge onderhou wat die Here aan Moses oor Israel beveel het; wees sterk en vol moed, wees nie bevrees en wees nie verskrik nie.

En kyk, deur my moeitevolle arbeid het ek vir die huis van die Here honderdduisend talente goud en 'n miljoen talente silwer gereed gelê, en die koper en die yster is onweegbaar; want dit is daar in groot hoeveelheid; en hout en klippe het ek in gereedheid gebring; en jy kan daar nog meer byvoeg. Verder is daar by jou werksmense in menigte: klipkappers en ambagsmanne in klip en hout, en allerhande kunstenaars in allerhande werk. Wat die goud, die silwer en die koper en die yster betref, dit is ontelbaar. Maak jou klaar en gaan aan die werk, en mag die Here met jou wees! En Dawid het al die vorste van Israel bevel gegee om sy seun Salomo te help, en gesê: Was die Here julle God nie met julle en het Hy julle nie rondom rus gegee nie? Ja, Hy het die inwoners van die land in my hand gegee, en die land is voor die aangesig van die Here en voor sy volk onderwerp. Rig nou julle hart en julle siel daarop om die Here julle God te soek, en maak julle gereed en bou die heiligdom van die Here God, dat julle die verbondsark van die Here en die

heilige voorwerpe van God kan bring in die huis wat vir die Naam van die Here gebou sal word.

TOE Dawid oud en afgeleef was, het hy sy seun Salomo koning oor Israel gemaak. En hy het al die vorste van Israel en die priesters en die Leviete bymekaar laat kom. En die Leviete is getel, van dertig jaar oud en daarbo, en hulle getal was, hoof vir hoof, agt-en-dertigduisend man. Van hulle moet vier-en-twintigduisend toesig hou oor die werk in die huis van die Here en sesduisend opsigters en regters wees; en vierduisend poortwagters en vierduisend lofsangers tot eer van die Here met die instrumente wat ek, het Dawid gesê, gemaak het om lof te sing. En Dawid het hulle verdeel in afdelings volgens die seuns van Levi: Gerson, Kehat en Merári. Van die Gersoniete: Láedan en Símeï. Die seuns van Láedan was: die hoof Jehiël en Setam en Joël, drie; die seuns van Símeï was: Selómit en Hasiël en Haran, drie; dit was die familiehoofde van Láedan. En die seuns van Símeï was: Jahat, Sina en Jehus en Bería; dit was die vier seuns van Símeï. En Jahat was die hoof, en Sisa die tweede; maar Jehus en Bería het nie baie kinders gehad nie, sodat hulle saam 'n familie, een klas gevorm het. Die seuns van Kehat was: Amram, Jishar, Hebron en Ússiël, vier. Die seuns van Amram was Aäron en Moses. En Aäron is afgesonder om die hoogheilige dinge te heilig, hy en sy seuns, tot in ewigheid, om offerrook te laat opgaan voor die aangesig van die Here, om Hom te dien en om in sy Naam tot in ewigheid te seën. En wat Moses, die man van God, betref, sy seuns is by die stam van Levi gereken. Die seuns van Moses was Gersom en Eliëser; die seuns van Gersom: Sébuel, die hoof.

En die seuns van Eliëser was Rehábja, die hoof; en Eliëser het nie ander seuns gehad nie, maar die seuns van Rehábja het buitengewoon vermeerder; die seuns van Jishar: Selómit, die hoof; die seuns van Hebron: Jería, die hoof, Amárja, die tweede, Jahásiël, die derde, en Jekámeam, die vierde; die seuns van Ússiël: Miga, die hoof, en Jissía, die tweede; die seuns van Merári: Magli en Musi; die seuns van Magli: Eleásar en Kis. En Eleásar het gesterwe en geen seuns gehad nie, net dogters; en die seuns van Kis, hulle verwante, het hulle geneem. Die seuns van Musi was Magli en Eder en Jéremot, drie. Dit was die seuns van Levi volgens hulle families, die familiehoofde, soos hulle getel is volgens die getal name, hoof vir hoof, wat die dienswerk in die huis van die Here gedoen het, van twintig jaar oud en daarbo. Want Dawid het gesê: Die Here, die God van Israel, het aan sy volk rus gegee, en Hy woon in Jerusalem

tot in ewigheid; so hoof die Leviëte dan ook nie meer die tabernakel en al sy voorwerpe vir sy diens te dra nie. (Want volgens die laaste woorde van Dawid was dit die telling van die kinders van Levi: van twintig jaar oud en daarbo.) Maar hulle plek was langs die seuns van Aäron vir die diens in die huis van die Here, as opsigters oor die voorhowe en oor die kamers en oor die reiniging van al die heilige dinge en oor die dienswerk in die huis van God; en vir die toonbrode en vir die fynmeel van die spysoffer en vir die ongesuurde platkoeke en vir die bakplaat en vir die deurmekaargeroerde spysoffer en vir al die inhoudsmate en lengtemate; en om môre vir môre te staan om die Here te loof en te prys, en net so saans; en vir al die offerwerk van die brandoffers aan die Here op die sabbatte, op die nuwemane en op die feestye, in getal volgens die verordeninge daarvoor, gedurigdeur voor die aangesig van die Here. So moes hulle dan die diens waarneem van die tent van samekoms en die diens van die heiligdom en die diens tot hulp van die seuns van Aäron, hulle broers, vir die dienswerk in die huis van die Here.

OOK die seuns van Aäron het hulle afdelings gehad. Die seuns van Aäron was Nadab en Abihu, Eleásar en Ítamar. Maar Nadab en Abihu het in teenwoordigheid van hulle vader gesterwe, en hulle het geen seuns gehad nie, sodat Eleásar en Ítamar die priesteramp bedien het. En Dawid saam met Sadok, uit die seuns van Eleásar, en Ahiméleg, uit die seuns van Ítamar, het hulle volgens hulle amp in hul diens ingedeel. Maar toe dit blyk dat die seuns van Eleásar talryker was aan gesinshoofde as die seuns van Ítamar, het hulle dié so ingedeel: vir die seuns van Eleásar sestien familiehoofde en vir die seuns van Ítamar volgens hulle families agt. En hulle het hul deur die lot verdeel, die een sowel as die ander; want daar was heilige vorste en vorste van God uit die seuns van Eleásar en onder die seuns van Ítamar. En Semája, die seun van Netáneël, die skrywer, uit die Leviëte, het hulle opgeskrywe in teenwoordigheid van die koning en die vorste en die priester Sadok en Ahiméleg, die seun van Ábjatar, en die familiehoofde van die priesters en van die Leviëte; een familie is uitgeloot vir Eleásar, en telkens weer vir Ítamar. En die eerste lot het uitgekóm vir Jójarib, die tweede vir Jedája, die derde vir Harim, die vierde vir Seórim, die vyfde vir Malkía, die sesde vir Mijámin, die sewende vir Hakkos, die agtste vir Abía, die negende vir Jesúsua, die tiende vir Segánja, die elfde vir Éljásib, die twaalfde vir Jakim, die dertiende vir Huppa, die veertiende vir Jesébeab, die vyftiende vir Bilga, die sestiende vir Immer, die sewentiende vir Hesir, die agttiende vir Happísses, die negentiende vir Petágja,

die twintigste vir Eségiël, die een-en-twintigste vir Jagin, die twee-en-twintigste vir Gamul, die drie-en-twintigste vir Delája, die vier-en-twintigste vir Maásja. Dit was hulle ampsorde vir hul diens, om in die huis van die Here te gaan volgens die verordening deur hul vader Aäron aan hulle, soos die Here, die God van Israel, hom beveel het.

WAT die orige seuns van Levi betref, van die seuns van Amram: Súbael; van die seuns van Súbael: Jégdeja. Wat Rehábja betref, van die seuns van Rehábja: Jissía, die hoof. Van die Jishariete: Selómot; van die seuns van Selómot: Jahat. En die seuns van Hebron: Jería, die eerste; Amárja, die tweede; Jahásiël, die derde; Jekámeam, die vierde. Die seuns van Ússiël: Miga; van die seuns van Miga: Samir. Die broer van Miga was Jissía; van die seuns van Jissía: Sagaría. Die seuns van Merári was Magli en Musi; die seuns van sy seun Jaásía. Die seuns van Merári deur sy seun Jaásía was Soham en Sakkur en Hibri. Van Magli: Eleásar; dié het geen seuns gehad nie. Wat Kis betref, die seuns van Kis was Jerágmeël. En die seuns van Musi was Magli en Eder en Jérimot. Dit was die seuns van die Leviete volgens hulle families. En hulle het ook die lot gewerp net soos hulle broers, die seuns van Aäron, in teenwoordigheid van koning Dawid en Sadok en Ahiméleg en die familiehoofde van die priesters en van die Leviete: die familiehoof net soos sy jonger broer.

EN Dawid en die leërowerstes het vir die diens die seuns van Asaf en Heman en Jedútun afgesonder, wat op siters en op harpe en op simbale besield gespeel het, en die getal van hulle wat die werk volgens hulle diens gedoen het, was — van die seuns van Asaf: Sakkur en Josef en Netánja en Asaréla, die seuns van Asaf; onder leiding van Asaf wat volgens aanwysing van die koning besield gespeel het. Van Jedútun, die seuns van Jedútun was Gedálja en Seri en Jesaja, Hasábja, Símeï en Mattítja, ses, onder leiding van hulle vader Jedútun wat op die siter besield gespeel het by die loof en prys van die Here; van Heman, die seuns van Heman was Bukkía, Mattánja, Ússiël, Sébuel en Jérimot, Hanánja, Hanáni, Eliáta, Giddálti en Romámte-Eser, Josbekása, Mallóti, Hotir, Mahásiot. Hulle almal was seuns van Heman, die siener van die koning in die woorde van God. Om hom te versterk, het God aan Heman veertien seuns en drie dogters gegee. Hulle almal was onder leiding van hulle vader by die gesang in die huis van die Here, met simbale, harpe en siters, vir die diens in die huis van God volgens aanwysing van die koning: Asaf en Jedútun en Heman. En hulle getal saam met hulle broers wat geoefend was in die gesang tot eer van die

Here, almal meesters, was tweehonderd-agt-en-tagtig. En hulle het die lot gewerp vir die reëling van die diens, die kleinste net soos die grootste, die meester saam met die leerling. En die eerste lot het uitgekóm vir Asaf, naamlik vir Josef; die tweede vir Gedálja; hy en sy broers en sy seuns was twaalf; die derde vir Sakkur; sy seuns en sy broers, twaalf; die vierde vir Jisri; sy seuns en sy broers, twaalf; die vyfde vir Netánja; sy seuns en sy broers, twaalf; die sesde vir Bukkía, sy seuns en sy broers, twaalf; die sewende vir Jesaréla; sy seuns en sy broers, twaalf; die agtste vir Jesaja; sy seuns en sy broers, twaalf; die negende vir Mattánja; sy seuns en sy broers, twaalf; die tiende vir Símei; sy seuns en sy broers, twaalf; die elfde vir Asaréel; sy seuns en sy broers, twaalf; die twaalfde vir Hasábja; sy seuns en sy broers, twaalf; die dertiende vir Súbael; sy seuns en sy broers, twaalf; die veertiende vir Mattítja; sy seuns en sy broers, twaalf; die vyftiende vir Jéremot; sy seuns en sy broers, twaalf; die sestiende vir Hanánja; sy seuns en sy broers, twaalf; die sewentiende vir Josbekása; sy seuns en sy broers, twaalf; die agttiende vir Hanáni; sy seuns en sy broers, twaalf; die negentiende vir Mallóti; sy seuns en sy broers, twaalf; die twintigste vir Eliáta; sy seuns en sy broers, twaalf; die een-en-twintigste vir Hotir; sy seuns en sy broers, twaalf; die twee-en-twintigste vir Giddálti; sy seuns en sy broers, twaalf; die drie-en-twintigste vir Mahásiot; sy seuns en sy broers, twaalf; die vier-en-twintigste vir Romámti-Eser; sy seuns en sy broers, twaalf.

WAT die afdelings van die poortwagters betref, by die Koragiete het behoort Meselémja, die seun van Korē, van die seuns van Ébjasaf. En Meselémja het seuns gehad: Sagaría, die eersgeborene, Jedíael, die tweede, Sebádja, die derde, Játniël, die vierde, Elam, die vyfde, Jóhanan, die sesde, Eljehóënai, die sewende. Obed-Edom het ook seuns gehad: Semája was die eersgeborene, Jósabad die tweede, Joag die derde en Sagar die vierde en Netáneël die vyfde, Ámmiël die sesde, Íssaskar die sewende, Peülletai die agtste; want God het hom geseën. Ook vir sy seun Semája is seuns gebore wat in hulle familie geheers het, want hulle was dapper helde. Die seuns van Semája was Otni en Réfael en Obed, Élsabad; sy broers, flukse manne: Elíhu en Semágja. Hulle almal was uit die seuns van Obed-Edom, hulle en hul seuns en hul broers, flukse manne, bekwaam vir die diens; twee-en-sestig van Obed-Edom. Meselémja het ook seuns en broers gehad, flukse manne, agttien. En Hosa, uit die seuns van Merári, het seuns gehad: Simri was die hoof; wel was hy nie die eersgeborene nie, maar sy vader het hom as hoof aangestel. Hilkía was die

tweede, Tebálja die derde, Sagaría die vierde; al die seuns en broers van Hosa was dertien. Hierdie afdelings van die poortwagters, die gesinshoofde, het die wag gehad net soos hulle broers, om te dien in die huis van die Here. En hulle het die lot gewerp, klein en groot, volgens hulle families vir elke poort. En die lot vir die ooste het op Selémja geval; ook vir sy seun Sagaría, wat 'n verstandige raadgever was, het hulle die lot gewerp, en sy lot het uitgekom vir die noorde; op Obed-Edom vir die suide; en op sy seuns vir die huis van die voorrade; op Suppim en op Hosa vir die weste by die poort Salléget aan die grootpad wat opdraand loop, wag naas wag. Vir die ooste was ses Leviete; vir die noorde daaglik vier; vir die suide daaglik vier; maar by die huis van die voorrade telkens twee. By die aanbousel, vir die weste, was vier aan die grootpad, twee by die aanbousel. Dit was die afdelings van die poortwagters van die seuns van die Koragiete en van die seuns van Merári.

EN die Leviete, hulle broers, oor die skatte van die huis van God en oor die skatte van die heilige gawes was: die seuns van Láedan, die seuns van die Gersoniet Láedan, die familiehoofde van Láedan, die Gersoniet: Jehiëli; die seuns van Jehiëli: Setam en Joël, sy broer, was oor die skatte van die huis van die Here. Wat die Amramiete, die Jishariete, die Hebroniete, die Ussiëliete betref, Sébuel, die seun van Gersom, die seun van Moses, was owerste oor die skatte. En wat sy broers, van Eliëser afkomstig, betref, sy seun was Rehábja, en sy seun Jesaja, en sy seun Joram, en sy seun Sigri, en sy seun Selómot. Hierdie Selómot en sy broers was oor al die skatte van die heilige gawes wat koning Dawid en die familiehoofde, en die owerstes oor duisend en oor honderd en die leërowerstes, geheilig het — van die oorloë en van die buit het hulle dit geheilig om die huis van die Here daarmee uit te rus — ook alles wat die siener Samuel geheilig het, en Saul, die seun van Kis, en Abner, die seun van Ner, en Joab, die seun van Serúja—wie ook al iets geheilig het, was onder bewaring van Selómot en sy broers.

VAN die Jishariete was Kenánja en sy seuns opsigters en regters oor Israel vir die uitwendige sake; van die Hebroniete het Hasábja en sy broers, dapper manne, duisend-sewehonderd, die opsig gehad oor Israel, duskant die Jordaan na die weste toe, vir enige werk van die Here en vir die diens van die koning. Van die Hebroniete was Jería die hoof—daar is na die Hebroniete volgens hulle afstamming, volgens families, 'n ondersoek ingestel in die veertigste jaar van die koningskap van Dawid, en daar is onder hulle dapper

helde gevind in Jaéser in Gílead — en sy broers, dapper manne, tweeduisend-sewehonderd familiehoofde; en koning Dawid het hulle aangestel oor die Rubeniete en die Gadiete en die halwe stam van die Manassiete vir enige saak van God en enige saak van die koning.

EN dit is die seuns van Israel volgens hulle getal, die familiehoofde en die owerstes oor duisend en oor honderd en hulle opsigters, wat die koning gedien het in al die sake van die afdelings wat maand vir maand gedurende al die maande van die jaar ingekom en uitgegaan het; elke afdeling was vier-en-twintigduisend: oor die eerste afdeling vir die eerste maand was Jasóbeam, die seun van Sábdiël; en by sy afdeling was vier-en-twintigduisend. Uit die seuns van Peres was hy die hoof van al die leërowerstes vir die eerste maand. En oor die afdeling vir die tweede maand was Dódai, die Ahohiet; en oor sy afdeling was die bevelhebber Miklot; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die derde leërowerste vir die derde maand was Benája, die seun van Jójada, die hoëpriester, en by sy afdeling was vier-en-twintigduisend. Hierdie Benája was 'n held van die dertig en oor die dertig, en oor sy afdeling was sy seun, Ammísabad. Die vierde vir die vierde maand was Ásahel, die broer van Joab, en ná hom sy seun Sebádja; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die vyfde vir die vyfde maand was die owerste Samhut, die Jisragiet; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die sesde vir die sesde maand was Ira, die seun van Ikkes, die Tekoët; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die sewende vir die sewende maand was Heles, die Peloniet, uit die seuns van Efraim; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die agtste vir die agtste maand was Síbbegai, die Husatiet, van die Sargiete; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die negende vir die negende maand was Abiëser, die Anatotiet, van die Benjaminiete; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die tiende vir die tiende maand was Máharai, die Netofatiet, van die Sargiete; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die elfde vir die elfde maand was Benája, die Pireatoniet, uit die seuns van Efraim; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend. Die twaalfde vir die twaalfde maand was Héldai, die Netofatiet, van Ótniël afkomstig; by sy afdeling was ook vier-en-twintigduisend.

EN oor die stamme van Israel: bevelhebber oor die Rubeniete was Eliëser, die seun van Sigrí; oor die Simeoniete was Safátja, die seun van Máäga; oor die Leviete was Hasábjá, die seun van Kémuel; oor die Aäroniete, Sadok; oor Juda

was Elíhu, uit die broers van Dawid; oor Íssaskar was Omri, die seun van Mígael; oor Sébulon was Jismája, die seun van Obádja; oor Náftali was Jérimot, die seun van Ásriël; oor die seuns van Efraim was Hoséa, die seun van Asásja; oor die halwe stam van Manasse was Joël, die seun van Pedája; oor die halwe Manasse in Gílead was Iddo, die seun van Sagaría; oor Benjamin was Jaásiël, die seun van Abner; oor Dan was Asáreël, die seun van Jeróham. Dit was die owerstes van die stamme van Israel. Maar Dawid het die getal van die wat twintig jaar oud was en daaronder, nie laat opneem nie; want die Here het gesê dat Hy Israel sou vermeerder soos die sterre aan die hemel. Joab, die seun van Serúja, het begin tel, maar nie voleindig nie, omdat hieroor 'n toorn oor Israel gekom het; daarom is die getal nie opgeneem in die optelling in die Kronieke van koning Dawid nie.

EN oor die skatte van die koning was Asmáwet, die seun van Ádiël; en oor die skatte in die land, in die stede en in die dorpe en in die torings, was Jónatan, die seun van Ussía. En oor die landarbeiders, vir die landbou, was Esri, die seun van Kelub. En oor die wingerde was Símeï, die Ramatiet; en oor wat in die wingerde was aan wynvoorrade, was Sabdi, die Sifmiet. En oor die olyfbome en die wildevyebome wat in die Laeveld is, was Baäl-Hanan, die Gederiet; en oor die olievoorrade was Joas. En oor die beeste wat in Saron gewei het, was Sítrai, die Saroniet; maar oor die beeste in die vlaktes was Safat, die seun van Ádlai. En oor die kamele was Obil, die Ismaeliet; en oor die eselinne was Jégdeja, die Meronotiet. En oor die kleinvee was Jasis, die Hagriet. Hulle almal was owerstes oor die besittinge van koning Dawid. En Jónatan, die oom van Dawid, was raadgewer; hy was 'n man van deursig en 'n geleerde; en Jéhiël, die seun van Hagmóni, was by die seuns van die koning. En Agitófel was raadgewer van die koning; en Húsai, die Arkiet, was die vriend van die koning. En ná Agitófel: Jójada, die seun van Benája, en Ábjatar; en die leërowerste van die koning was Joab.

TOE het Dawid al die owerstes van Israel, die stamowerstes en die owerstes van die afdelings wat in die koning se diens was, en die owerstes oor duisend en die owerstes oor honderd en die owerstes oor al die besittings en vee van die koning en sy seuns, saam met die hofdienaars en die helde en elke dapper man in Jerusalem bymekaar laat kom. En koning Dawid het hom opgerig in staande houding en gesê: Luister na my, my broers en my volk! Ek self het my voorgeneem om 'n huis van rus vir die verbondsark van die Here te bou en vir

die voetbank van onse God, en ek het toebereidsels getref vir die bou. Maar God het aan my gesê: Jy mag vir my Naam nie 'n huis bou nie, want jy is 'n man van oorloë, en jy het bloed vergiet. Maar die Here, die God van Israel, het my verkies uit my hele familie om vir altyd koning oor Israel te wees; want Hy het Juda as vors verkies, en in die huis van Juda my familie; en onder die seuns van my vader het Hy in my behae gehad om my koning te maak oor die hele Israel. En uit al my seuns—want die Here het my baie seuns gegee—het Hy my seun Salomo verkies om te sit op die troon van die koningskap van die Here oor Israel. En Hy het aan my gesê: Jou seun Salomo, hy sal my huis en my voorhowe bou, want Ek het hom vir My as 'n seun verkies, en Ék sal vir hom 'n Vader wees. En Ek sal sy koningskap bevestig tot in ewigheid as hy getrou my gebooie en my verordeninge onderhou, soos vandag. Nou dan, voor die oë van die hele Israel, die vergadering van die Here, en voor die ore van onse God: Onderhou en soek al die gebooie van die Here julle God, sodat julle hierdie goeie land kan besit en julle kinders ná julle tot in ewigheid kan laat erwe. En jy, my seun Salomo, ken die God van jou vader en dien Hom met 'n volkome hart en met 'n gewillige siel, want die Here deursoek al die harte, en Hy verstaan elke versinsel van die gedagtes. As jy Hom soek, sal Hy Hom deur jou laat vind; maar as jy Hom verlaat, sal Hy jou vir altyd verstoot. Kyk nou, die Here het jou verkies om 'n huis vir 'n heiligdom te bou; wees sterk en voer dit uit.

En Dawid het aan sy seun Salomo 'n voorbeeld gegee van die voorportaal en die daarby behorende geboue, van sy skatkamers en sy bovertrekke en sy binnevertrekke en van die vertrek van die versoendeksel; en 'n voorbeeld van alles wat by hom in die gees was: van die voorhowe van die huis van die Here en van al die kamers rondom en die skatkamers van die huis van God en die skatkamers van die heilige gawes; en van die afdelings van die priesters en die Leviete, en van al die dienswerk in die huis van die Here en al die gereedskappe vir die diens in die huis van die Here; aan goud, het hy gegee, volgens die gewig aan goud vir al die gereedskappe van elke diens; vir al die silwergereedskappe volgens die gewig, vir al die gereedskappe van elke diens; en die gewig aan goud vir die goue kandelaars en hulle lampe volgens die gewig van elke kandelaar en sy lampe; en vir die silwerkandelaars volgens die gewig van 'n kandelaar en sy lampe, ooreenkomstig die diens van elke kandelaar; en die goud volgens gewig vir die tafels van die toonbrode, vir elke tafel afsonderlik, en silwer vir die silwertafels; en vir die vurke en komme en kanne, suiwer goud, en vir die goue bekere volgens die gewig van elke beker afsonderlik, en vir die

silwerbekers volgens die gewig van elke beker afsonderlik; en vir die reukaltaar gelouterde goud volgens gewig; en goud vir die voorbeeld van die wa, die gérubs, wat hul vlerke moet uitsprei en die verbondsark van die Here moet beskut. Dit alles—al die werke van die voorbeeld—het Hy my geleer volgens ’n beskrywing uit die hand van die Here wat oor my was. En Dawid het aan sy seun Salomo gesê: Wees sterk en vol moed, en voer dit uit; vrees nie en wees nie verskrik nie, want die Here God, my God, sal met jou wees; Hy sal jou nie begewe en jou nie verlaat nie, totdat jy al die dienswerk aan die huis van die Here voltooi het. En daar is die afdelings van die priesters en die Leviëte vir elke diens in die huis van God; verder het jy by jou in elke soort werk allerhande kunstenaars, gereed vir elke diens; ook die owerstes en die hele volk vir al jou sake.

VERDER het koning Dawid aan die hele vergadering gesê: My seun Salomo, die een wat God verkies het, is jonk en teer, en die werk is groot, want nie vir ’n mens is die paleis nie, maar vir die Here God. En uit al my krag het ek gereed gelê vir die huis van my God: goud vir die goue en silwer vir die silwer- en koper vir die koper-, yster vir die yster- en hout vir die houtwerke; oniksstene en stene om in te lê, swart en veelkleurige stene, en allerhande kosbare stene en marmerstene in menigte. Bowendien, omdat ek behae het in die huis van my God, besit ek persoonlik goud en silwer; dit gee ek aan die huis van my God bo en behalwe alles wat ek vir die huis van die heiligdom in gereedheid gebring het: drieduisend talente goud, uit goud van Ofir, en seweduisend talente gelouterde silwer om daarmee die mure van die geboue oor te trek; goud vir die goue en silwer vir die silwervoorwerpe en vir al die werk van kunstenaarshand. Wie bied hom dan vandag gewillig aan om sy hand te vul vir ’n offer aan die Here? Toe het vrywillig gegee: die familieowerstes en die stamowerstes van Israel en die owerstes oor duisend en oor honderd en ook die owerstes oor die diens van die koning. En hulle het gegee vir die diens van die huis van God: aan goud vyfduisend talente en tienduisend darieke; en aan silwer tienduisend talente; en aan koper agttienduisend talente; en aan yster honderdduisend talente. En by wie edelgesteentes gevind is, hulle het dit gegee vir die skat van die huis van die Here onder toesig van Jéhiël, die Gersoniet. En die volk was bly oor hulle gewilligheid, want met ’n volkome hart het hulle vrywillig aan die Here gegee, en ook koning Dawid was baie bly.

EN Dawid het die Here geloof voor die oë van die hele vergadering, en Dawid het gesê: U sy gelooft, Here, God van ons vader Israel van ewigheid tot ewigheid. Aan U, Here, kom toe die grootheid en die mag en die heerlikheid en die roem en die majesteit, ja, alles in hemel en op aarde; aan U, Here, kom toe die koningskap en die selfverhoging as Hoof oor alles. En die rykdom en die eer kom van U, en U heers oor alles; en in u hand is krag en mag, en in u hand is dit om alles groot en sterk te maak. En nou, onse God, ons loof U, en ons prys u heerlike Naam. Want wie is ek tog, en wat is my volk, dat ons in staat sou wees om sulke vrywillige gawes te skenk? Want dit kom alles van U, en uit u hand het ons dit aan U gegee. Want ons is vreemdelinge en bywoners voor u aangesig soos al ons vaders; ons dae op die aarde is soos 'n skaduwee, en daar is geen verwagting nie. Here onse God, hierdie ganse rykdom wat ons berei het om vir U, vir u heilige Naam, 'n huis te bou—dit kom uit u hand en dit behoort alles aan U. En ek weet, my God, dat U die hart toets en behae het in opregtheid; ek het in die opregtheid van my hart al hierdie dinge vrywillig gegee; en nou het ek met blydskap gesien hoe u volk, hier aanwesig, vrywillig aan U gegee het. Here, God van Abraham, Isak en Israel, ons vaders, bewaar dit vir ewig, so 'n gesindheid in die gedagtes van die hart van u volk, en rig hulle hart tot U; en gee aan my seun Salomo 'n volkome hart om u gebooie, u getuienisse en u insettinge te hou, en om alles te doen en om die paleis te bou wat ek voorberei het. Daarna het Dawid aan die hele vergadering gesê: Loof nou die Here julle God.

Toe het die hele vergadering die Here, die God van hulle vaders, geloof; en hulle het gebuig en voor die Here en voor die koning neergeval. En hulle het daardie volgende dag slagoffers aan die Here geoffer en brandoffers aan die Here gebring: duisend bulle, duisend ramme, duisend lammers, met die drankoffers daarvan, en slagoffers in menigte vir die hele Israel. En hulle het dié dag geëet en gedrink voor die aangesig van die Here met groot blydskap, en Salomo, die seun van Dawid, vir die tweede maal koning gemaak en as vors gesalf vir die Here en Sadok as priester gesalf. So het Salomo dan op die troon van die Here gaan sit as koning in die plek van sy vader Dawid, en hy was voorspoedig; en die hele Israel was hom gehoorsaam. En al die owerstes en die helde en selfs al die seuns van koning Dawid het hulle aan koning Salomo onderwerp. En die Here het Salomo buitengewoon groot gemaak voor die oë van die hele Israel, en Hy het 'n koninklike majesteit op hom gelê wat op geen enkele koning oor Israel voor hom gewees het nie. So was dan Dawid, die seun van Ísai, koning

oor die hele Israel; en die dae wat hy oor Israel geregeer het, was veertig jaar; in Hebron het hy sewe jaar geregeer, en in Jerusalem het hy drie-en-dertig geregeer. En hy het in goeie ouderdom gesterwe, afgeleef, vol rykdom en eer, en sy seun Salomo het in sy plek koning geword. En die geskiedenis van koning Dawid, die vroeëre en die latere, kyk, dit is beskrywe in die Geskiedenis van die siener Samuel en in die Geskiedenis van die profeet Natan en in die Geskiedenis van die siener Gad, saam met sy hele koningskap en sy heldedade en die tye wat oor hom en oor Israel en oor al die koninkryke van die lande heengegaan het.